

د خالد بن ولید رضی اللہ عنہ ژوند او جہادی کارنامی

Ketabton.com

لیکوال
عمر شاہین

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم	د خالد بن وليد رضي الله عنه ژوند
ليکوال	عمر شاهين
خپرنډوی	مسلم خپرنډوويه ټولنه - جلال آباد
چاپ وار	لومړی
کمپوز	مصلح الدين حامد
چاپ شمېر	۱۱۰۰
چاپ لړ	۱۶۲
چاپ کال	۱۳۹۴

د چاپ حقوق له خپرنډويې ټولنې سره خوندي دي

د ترلاسه کېدو ځای

مسلم کتاب پلورنځی

پته: اسحاقزی مارکېټ، لاندینی پور، جلال آباد ښار، افغانستان

اړیکشمېرې: ۰۷۷۶۰۰۶۴۱۶ - ۰۷۰۲۲۶۲۴۶۳

برېښنالیک: muslim-pub@yahoo.com

لړ لیک

موضوع	مخ
سرریزه	۱
نوم اونسب یې	۳
د خالد رضي الله عنه اسلام	۴
د مؤته غزا	۶
د مکې فتحه	۸
د بت ماتول	۱۳
د اسلام تبلیغ	۱۴
د حنین غزا	۱۳
د طایف محاصره	۱۵
د تبوک غزا	۱۶
اکیدر	۱۷
د اسلام د بلونکي په حیث د خالد رضي الله عنه ټاکل	۱۸
د خالد رضي الله عنه د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د خلافت په دوره کې	۱۹
د طلیحه بغاوت	۲۱
ام زمل	۲۳
مسيلمه	۲۵
د یمامي جگړه	۲۶
د مسيلمه قاتل	۳۱
بهرنی حملې	۳۲
د عراق په لورې پرمختگ	۳۳
عراق ته د خالد رضي الله عنه روانیدل	۳۴
له هرمز سره مقابله	۳۵
د ذات السلاسل کاظمه جگړه	۳۷

لړ ليک

موضوع	مخ
حصن المرأة	۳۸
د ثنا د ويالې جگره	۳۹
دولجه جگره	۴۱
د اليس جگره	۴۲
د حيره د خلکو بغاوت	۴۳
الانبار	۴۵
عين التمر	۴۷
د دومة الجندل فتحه	۴۹
حصيد ، حنافس او مضيح	۵۱
د حصيد جگره	۵۲
د مضيح جگره	۵۳
د ثنى او بشر فتحه	۵۴
د فراض جگره	۵۵
پر شام باندي حمله	۵۷
د دمشق جگره	۵۸
د دمشق فتحه	۶۱
د شام عامل	۶۲
د خالد رضي الله عنه غزل	۶۴
د خالد رضي الله عنه وفات	۶۷
ماخذونه	۶۸

سريزه

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على امام النبیین وقائد المجاهدين
سيدنا محمد وعلى اله واصحابه ومن سار على نهجهم وسلک طريقهم
وجاهد في سبيل الله الى يوم الدين اما بعد!
درنو لوستونکو!

د نړۍ تاريخ د حق او باطل په بې شمېره جگړو شاهد دی ، په دې جگړو کې
د بري او ماتې معيار د اسلام د يو ستر پوهاند د وينا په اساس په سلو کې
پنځه اويا فيصده د جنگياليو په عقیده ، هدف او مورال پورې اړه لري ، د
اسلام د د تاريخ پيښې او د خالد بن وليد رضي الله عنه حيرانوونکي
کارنامې زموږ د خبرې تائيد او ملاتړ کوي .

د پورتنیو خبرو د تائيد لپاره د دې وړو کي تاريخې اثر پيښې هم کافي دي
، خو زه د مثال په توگه د هغه وخت د مسلمانانو د جنگې روحيې د
خرگندونې لپاره د خالد رضي الله عنه د هغه ليک يو برخه رانقلوم چې د
فارس د پاچهي د يوه سپه سالار هرمن په نامه يې لېږلی و ، (پر داسې وخت
له ځانه پرته هېڅوک هم مه ملامتوه ځکه ما له ځانه سره داسې خلک
راوستې دي چې پر مړينه او شهادت دومره مين دي خومره چې تاسې د
ژوند په خوږو مين يې ، دا د هغه وخت د مسلمانو مجاهدينو د اسلامي
عقيدې او مورال يو غوره مثال دی او د هغوی د بري راز په همدې کې
نغښتی وه ، په شهادت مين قوم تل ازاد او کامياب وي ما په همدې هيله د
دې اثر مطالب راټول کړې دي چې زموږ سر بنسندونکو مجاهدينو ته د هغه
اتلانو د اتلولۍ او سر بنسندنې انځور مخې ته ودرېږي ، چې په خپلو
سپېڅلو وینو يې د روم او فارس امپراطورۍ د جاهلې نظامونو د تيارو په

وړاندې د اسلام د ازادۍ بښونکې نظام مشال بل کړ او دا هم ورته څرگنده شي چې د هغه وخت د يو موټې مسلمانانو د بري راز چې د روم او فارس د امپراطورۍ کمپله يې ورتهوله کړه په څه کې نغښتې وه ، هغوی يو مخ د قران کریم د دې ايت مصداق وه:

﴿ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ ﴾ . (البقره: ۲۴۹)

ژباړه: دېر ځله داسې شوي دي چې يو وړوکی ټولگی د الله په امر پريوې لويې ډلې برلاس شوی دی.

د هغه وخت د مسلمانانو د کاميابې راز په سرښندنه ، صبر ، استقامت ، يووالي او ثبات کې نغښتې و.

که زمونږ اتل مجاهدين د الله تعالی په لاره کې ځانونه د دې صفاتو په وسيله سنبال کړې نو د مرستې ، فتحې او کاميابۍ ضمانت يې الله جل جلاله کړی دی نور به د ختيځ او لويديځ د فرعونې او صليبي ځواکونو له وحشت ، بربريت د وسلو او ځواکونو له دېرښت څخه به هېڅ اندېښنه ونه لري.

او په پای کې له تاسو محترمو لوستونکو څخه هيله کوم که چېرته مو په دې کتاب کې نېمگړتيا ولېدله نو د مهربانۍ له مخې يې مسلم خپرندويي ټولني ته وسپارئ چې په راتلونکې چاپ کې يې اصلاح کړي خپله سريزه د يو شاعر په دې شعر راڼگارم چې وايي:

تورې دېري دي خوزره د خالد غواړي
ته خالد بن وليد شه جهان ستا دی

په درښت
عمر شاهين

نوم او نسب يې

نوم يې خالد رضي الله عنه كنيه يې ابوسليمان دي او د محمد صلى الله عليه وسلم له خوا نه ورته په جگړو كې د بې سارې زړورتيا او سرښندنې له امله د سيف الله (د الله جل جلاله توره) لقب وركړ شوى وه، دغه نوميالى او اتل صحابي له هجرت نه شل كاله د مخه په مکه مكرمه كې زېږيدلى وه. د ۴۱ كلونو په عمر د حمص په ښار كې ۲۱ هجري كې وفات شو، د نسب لړۍ يې په لاندې ډول ده: خالد بن وليد بن مغيره بن عبدالله بن عمرو بن مخزوم بن يقظه بن تميم بن كلاب بن مره بن كعب بن لؤي بن غالب بن فهر بن مالك بن نضر بن كنانه.

خالد رضي الله عنه د عربو په يوې مشهورې قبيلې بني مخزوم پورې منسوب و. د پېغمبر صلى الله عليه وسلم نيا فاطمه بنت عمرو بن عابد د خالد رضي الله عنه د غوره نيكه مخزوم د لمسي عمران بن عمرو لمسى وه، همدارنگه د رسول الله صلى الله عليه وسلم سكه ترور عاتكه بنت عبدالمطلب د خالد رضي الله عنه د سكوني تره ابو اميه بن مغيره ښځه وه، دويمه ترور مبسره يې د خالد رضي الله عنه د نيكه مغيره د لمسي عبدالاسد بن هلال ښځه وه ام سلمه د رسول الله صلى الله عليه وسلم ميرمن هم د خالد رضي الله عنه د تره ابو اميه لور وه، د خالد رضي الله عنه مور لبابه صغرى بنت حارث هلاليه د محمد صلى الله عليه وسلم د ميرمن ام المؤمنين ميمونې خور وه، د خالد دويمه ترور لبابه كبرى د رسول الله صلى الله عليه وسلم د تره عباس رضي الله عنه ښځه وه، د خالد رضي الله عنه پلار وليد بن مغيره د نوم او شتو خاوند و. سربېره پر دې يې په خپل قوم كې د پوهې او تدبير له امله هم ښه نوم درلوده او خلكو به ورته په درنه سترگه كتل له نورو قومونو سره به چې كومه شخړه او معامله پيدا شوه نو د

مکې خلکو به دى د خپل او په توگه ورليږه، خالد رضي الله عنه له کوچنيوالي راهيسې ډير هوبنيار او زړور و، د ځوانۍ له پيله يې له اس زغلولو، غشي ويشتلو نيزه وهلو او تورې وهلو سره ډيره مينه وه او بشپړ مهارت يې پکې درلوده. چې زلمى شو نو دغه ټولې بشپړې، چې د هغه وخت د ځوانانو غوره صفات گڼل کيدل، په ده کې تر هر چا زياتې وې. هغه په جگړه کې بالکل د لوړ فطري استعداد خاوند و تر اسلام راوړلو د مخه هم د مکې د قریشو د نظامي کمپونو انتظام، د لښکرو سامان ساتل او د سپرو د رسالې مشري د هغه پر غاړه وه. هغه دغه وظيفې په ډيره ښه توگه سرته رسول، لکه څنگه چې موږ وينو د احد په جگړه کې هغه مسلمانانو ته زينت زيات زيان وراړولى وه.

د خالد رضي الله عنه اسلام

د حديبيه صلحې ته الله جل جلاله فتحه ويلې ده، خو دا فتحه او کاميابي د جسمونو نه بلکې د زړونو فتحه ده د اسلام د خپريدو لپاره امن پکار و او هغه د دغې صلحې په برکت د اسلام په برخه شو دا صلحه او روغه پخپله دښمنانو هم بری گانه د قریشو او مسلمانانو ترمنځ چې تر دغه وخته پورې کوم جنگونه شوي دي په پوځي لحاظ په هغو کې هر ځای د قریشو په صفونو کې د خالد بن وليد رضي الله عنه نوم په ښکاره ډول ليدل کيږي، د جاهليت په زمانه کې د سپرو لښکري ده ته سپارل شوي وي، د احد په جگړه کې د قریشو د لښکرو ښوونکي پښې د ده په بې سارې ميرانه راتينگې شوې وې، د حديبيه په معامله کې هم د قریشو گزمه د همدې پياوړي اتل تر قوماندې لاندې وه. خو سره له دې ټولو خبرو هم د قریشو دغه لوی سپه سالار اسلام ته تسليم شو، وايي چې د هغه ورور وليد بن وليد رضي الله عنه چې تر ده د مخه مسلمان

شوی وه ده ته يې ليک وراستولی وه او داسې يې ورته ليکلي وو خالده! پېغمبر صلی الله عليه وسلم له ما نه ستا پوښتنه وکړه، ته ولې نه مسلمانېږې د دغه ليک له لوستلو وروسته خالد رضي الله عنه په همدې ورځ له مکې نه ووت او د مدينې په لور روان شو، په لاره کې د ده د جنگ او جگړو ملگری عمرو بن العاص رضي الله عنه هم ورسره ملگری شو، هغه ورنه پوښتنه وکړه چې چيرته غې؟ ده ورته وويل: د مسلمانيدو لپاره څم اخر تر کومه پورې؟ عمرو بن العاص ورته وويل زما هم دا نيت وه دواړه يو ځای نبوي دربار ته ورغلل او په اسلام مشرف شول، پېغمبر صلی الله عليه وسلم د هغه په مسلمانيدو په دغو الفاظو دالله جل جلاله شکر اداء کړ: الحمد لله الذي هداك في الاسلام، ثنا او ستاينه هغه الله لره ده چې ته يې د اسلام په لوري هدايت کړې په دې توگه هغه توره او د ميراثې جوهر چې تراوسه د اسلام پر ضد ترينه کار اخيستل کيده د اسلام د مينې او محبت د خپرولو په لاره کې په کار واچول شو. د خالد رضي الله عنه له اسلام راوړلو نه وروسته پېغمبر صلی الله عليه وسلم هغه ته وفرمايل: ستانه زما همدا هيله کيده چې ته به اړومرو مسلمانېږې، خالد رضي الله عنه عرض وکړ ما له مسلمانانو سره ډير مخالفت کړی دی له دې امله زه بېننه غواړم، څرنگه چې د رسول الله صلی الله عليه وسلم د دعوت بنيادي اصول بشريت ته د امن او سلامتيا د لارې ښودل وو نه د شخصي کينو او جگړو انتقام اخيستل نو د خالد رضي الله عنه د نه بېنلو هيڅ سوال نه پيدا کيده، له دې امله پېغمبر صلی الله عليه وسلم هغه ته ډاډگيرنه ورکړه او له اسلام نه مخکې خطاگانې يې ورته وېښلې.

د مکې د فتحې او نيولو پر وخت چې خالد رضي الله عنه د مسلمانانو د يو ټولگي د افسر په توگه د محمد صلی الله عليه وسلم له مخې نه تير شو نو محمد صلی الله عليه وسلم پوښتنه وکړه چې دا څوک دی؟ خلکو ورته وويل چې خالد دی، محمد صلی الله عليه وسلم ورته وويل د الله جل جلاله توره ده.

د مؤته غزا

مؤته په شام کې د يو ځای نوم دی چې د بلقان دې خواته پروت دی په عربو کې چې کومې شرقي تورې مشهورې دي هغه په دغه ځای کې جوړېږي. محمد صلی الله عليه وسلم د بصري د پاچا يا د روم د قيصر په نامه يو خط ليکلی وه. د شام او عربو په سرحدي سيمو کې چې کومو عربي رئيسانو واکمني درلوده په هغو کې يو شرحبيل بن عمرو هم وه. دی د همدې بلقان سيمې حاکم او د قيصر تر فرمان لاندې و. دې عربي کورنۍ له ډيرې مودې راهيسې عيسايي مذهب منلی و او د شام په سرحدي سيمو کې يې حکمراني کوله. د محمد صلی الله عليه وسلم ليک حارث بن عمير وړی وه، خو شرحبيل سرپره پر دې چې ليک ته مثبت ځواب ور نه کړ هغه يې شهيد هم کړ.

د حارث د قصاص او پور اخيستلو لپاره محمد صلی الله عليه وسلم درې زره لښکر تيار کړ او شام ته يې وليږه، زيد بن حارثه يې چې د محمد صلی الله عليه وسلم يو ازاد کړی مریی وه د دغه لښکر سپه سالار وټاکه او ورته ويې ويل چې که د شهادت لوړ مقام دې په برخه شو نو جعفر طيار او که هغه هم شهيد شو نو عبدالله بن رواحه به ددې لښکر سپه سالاران وي، زيد رضي الله عنه مریی وه خو ازاد شوی وه، جعفر طيار د علي رضي الله عنه سکه وروړ و او محمد صلی الله عليه وسلم ته ډېر نږدې وه او عبدالله بن رواحه يو مخور انصار او مشهور شاعر و، د خالد رضي الله عنه په څېر نوميالی جگړن هم په دې لښکر کې و، له دې کبله خلکو په دې خبره ډېر حيران وو چې د جعفر طيار او عبدالله بن رواحه غوندي مخور او خالد رضي الله عنه غوندي توريالي اشخاص موجود و نو زيد بن حارثه په څه وجه سپه

سالار و ټاکلی شو دا خبره په خلکو کې ډیره خپره شوه خو اسلام چې د کوم عام مساوات د ټینګولو لپاره راغلی و د هغه لپاره دغه راز قربانی او ایشار ته ډېره اړتیا وه.

که څه هم دا جګړه د قصاص لپاره وه، خو څرنګه چې د مسلمانانو د ټولو جګړو اصلي هدف د اسلام خپرول او تبلیغ وو نو له دې امله محمد صلی الله علیه وسلم هغوی ته وفرمایل:

چې لومړی هغوی اسلام ته راوبولئ، که هغوی اسلام ومانه نو جنگ ته هیڅ ضرورت نشته، کوم وخت چې دغه لښکر له مدینې نه روان شو نو جاسوسانو شرحبیل ته خبر ورکړ، شرحبیل د لښکر د مقابلې لپاره لږ وډېر سل زره لښکر تیار کړ، له بلې خوا په خپله د روم د قیصر هرقل د قبائیلو د بې شمیره لښکر سره راغی او په مآرب کې یې چې د بلقاء په سیمه کې پروت دی واپړول زید رضي الله عنه چې له دې حالت نه خبر شو نو ویې غوښتل چې محمد صلی الله علیه وسلم له دې پېښې نه خبر کړي او بیا د هغه حکم ته انتظار وکړي. خو عبدالله بن رواحه رضي الله عنه وویل چې زموږ اصلي مقصد د دغې سیمې نیول نه بلکې د شهادت لوړ مقام گټل دي او دا شی موږ ته هر وخت په لاس راتلای شي. لندا دا چې دا لږ شمیر خلک د جنگ په میدان ور وختل او په سل زره پوځ یې برید وکړ.

په دې لړ کې زید رضي الله عنه د ډېرو غشو او نیزو گوزارونه وخورل او شهید شو، د زید رضي الله عنه له شهادت نه وروسته جعفر بیرغ په لاس کې ونیوه له خپل اس نه را کوز شو لومړی یې په خپله د خپل اس پښې غوڅې کړې او بیا یې په یوه داسې خونړۍ جنگ لاس پورې کړ چې په تورو ټوټې ټوټې په ځمکه ولویده او شهید شو. عبدالله بن عمرو رضي الله عنه وایي چې ما د هغه مړی لیدلی وه د تورو او نیزو (۹۹) پرهاړونه پرې معلومیدل او ټول گوزارونه یې د مخې له خوا خوړلي وو، د شا په برخه یې

يو داغ او تپ هم نه معلومیده، د جعفر رضي الله عنه څخه وروسته عبدالله بن رواحه د اسلام بيرغ اوچت کړ، ده هم د زړورتيا او ميرانې جوهر وښوده، خو په پای کې دی هم شهيد کړای شو، د عبدالله بن رواحه رضي الله عنه له شهادت نه وروسته مسلمانان لږ پريشانه غوندې شول، خو ثابت بن ارقم انصاري د اسلام بيرغ را پورته کړ او ويې ويل: مسلمانانو! اوس تاسو په خپلو منغو کې د يوه تن مشري ومنئ، ټولو ورته وويل چې موږ ستا په مشري راضي يو، خو ثابت ورته وويل: زه د دې کار وړ نه يم، زما په فکر خالد رضي الله عنه ددې کار لپاره وړ دی. ټولو په اتفاق سره د هغه خبره ومنله.

خالد رضي الله عنه را وړاندې شو د اسلام بيرغ يې اوچت کړ او په داسې ميرانه وښکېده چې په يو گوزار به يې د دښمن پوځيان ځای په ځای کيدل. په صحيح بخاري کې راغلي دي چې په دغه ورځ د خالد رضي الله عنه په لاس کې اته تورې ماتې او کپې شوې، خو له دومره ميرانې سره سره هم د درې زرو کسانو مقابله له سل زرو تنو سره ډېره کرانه وه، دا د خالد رضي الله عنه د ميرانې او تدبير نتيجه وه چې دغه لښکر روغ را خلاص شو.

د مکې فتحه

د حديبيې د صلحې په برکت دومره وشول چې د يو څه مودې لپاره امن و امان راغی او د حرم مينانو يو ځل د دغه ابراهيمي يادگار يعنې حرم زيارت وکړای شو.

د حديبيې د صلحې له امله د عربو په قبيلو کې خزاغه قبيله له محمد صلی الله عليه وسلم سره سوگندي شوې وه او د دوی دښمني قبيلې بنويکر له قريشو سره تړون کړی و، د دغو دواړو دښمنو قبيلو ترمنځ له ډېرو مودو

راهیسی جگرې روانې وې، خو کوم وخت چې اسلام را څرگند شو نو د ټولو عربو خپل ځان ته پام شو او دغه جنگونه بس شول، ځکه چې د عربو ټول ځواک اوس د اسلام په مقابله کې په کار اچول شوی وه، کله چې د حدیبیې صلحې په خلکو کې یو څه ډاډ پیدا کړ نو بنو بکر داسې وگڼل چې اوس د کسات او غچ اخیستلو وخت راغلی دی، له دې امله یې ناڅاپه په خزاعه حمله وکړه او د قریشو مشرانو هم په څرگنده توګه ورسره مرسته کوله، د خزاعه قبیلې خلکو له نا چاری نه حرم ته پناه یووړه، بنو بکر د حرم د احترام له کبله جنگ پرېښود، خو د دوی لوی مشر نوفل ورته وویل چې: داسې وخت بیا تاسې ته په لاس نه شي در تلای، مطلب دا چې د حرم په سیمه کې دننه هم د خزاعه وینې توی کړای شوي، دغه وخت محمد صلی الله علیه وسلم په مسجد کې ناست وو چې ناڅاپه دا اواز پورته شو: ای الله جل جلاله! زه به محمد ته هغه معاهده ورپه یادوم چې زموږ او دده د پخوانۍ کورنۍ ترمنځ شویده ای د الله جل جلاله پېغمبره! زموږ مرسته وکړه او د الله بندګان راوبوله ټول به د مرستې لپاره حاضر شي.

پر دغه وخت د خزاعه څلورېشت تنه سپاره چې عمرو بن سالم یې مشر و فریادي راغلل، محمد صلی الله علیه وسلم چې د دوی د مظلومیت فریادونه واوریدل نو ډېر خپه شو، خو سره له دې یې هم قریشو ته استازی ولېږه او دا درې شرطونه یې ورته وړاندې کړل چې له دې شرطونو څخه دې یو ومنلای شي:

۱- د وژلیو د وینې بیه دې ورکړی شي.

۲- قریش دې د بنو بکر له مرستې لاس واخلي.

۳- دا علان دې وکړی شي چې د حدیبیه معاهده ماته شوه.

قرط بن عمر د قریشو له خوا وویل، چې یواځې درېیم شرط مو ومانه خو د استازي له تګ نه وروسته قریش پښیمان شول او ابوسفیان یې د سفیر په

توگه مدينې ته وليږه چې د حديبيه تړون بيا نوى كړي، ابوسفیان مدينې ته ورغى او د محمد صلى الله عليه وسلم حضور ته يې خپله غوښتنه وړاندې كړه خو د رسالت دربار ورته د بد عهدۍ او بني خزاعه سره د ظلم له امله خواب ورنه كړ د ابو سفیان سفارت له ناکامۍ سره مخامخ شو.

د اتم هجري كال د روژې مياشتې په لسمه نېټه نبوي سورلي په ډېر برم او پرتم د مكې په لوري وخوځيده لس زره سمبال پوځ ورسره و په لاره كې به ورسره ځاى په ځاى د عربو قبيلې يو ځاى كيدلې، تر څو دغه لښكر مرالظهران ته چې له مكې معظمې نه يو پړاو او يا څه كم يو پړاو لرې دى ورسیده او دغلته يې ديره واچوله.

د محمد صلى الله عليه وسلم د حكم له منځې ټول لښكر ځالى په ځاى جلا اوړونه بل كړل او ټول ډاك د شپې په تياره كې روښانه ښكاریده. د لښكر د راتگ خبر د قريشو غوږ ته رسيدلى وه خو سره له دې يې هم د پوره تحقيق لپاره حكيم بن حزام د خديجې رضي الله عنها وراړه ابو سفیان او بدیل بن ورقاء يې هغه ځاى ته ورواستول خو څرنگه چې ابوسفیان هلته وليدل شو، نو عمر رضي الله عنه سمدلاسه راووت او نبوي دربار ته راغى او عرض يې وكړ چې د كفر د بېخ ايستلو وخت راوړسیده خو عباس رضي الله عنه د هغه د سرد سلامتۍ غوښتنه وكړه.

د ابوسفیان ټولې كارنامې هر چاته څرگندې وې او هر يو عمل يې د وژلو لپاره كافي و. د اسلام سره بې كچه دښمني، پر مدينه منوره باندې بيا بيا حملې كول، د مسلمانانو پر ضد د عربو قبيلو راپورته كول او د محمد صلى الله عليه وسلم د وژلو پټه دسيسه، دا ټول شيان هر يو د ده د وينې بيه كيدلاى شوه. خو له ټولو څخه لوړ څيز نبوي عقوه وه چې د ابوسفیان په څېر دښمن په غوږ كې يې هم ورو غوندې وويل د وېرې ځاى نه دى. په صحيح بخاري كې راغلي دي چې ابوسفیان له نيولو سره سم مسلمان

شو، خو په تاريخ طبري او نورو کې ددې لنډيز تفصيل د سوال او ځواب په توگه داسې راغلی دی:

رسول الله صلى الله عليه وسلم: څنگه ابوسفیان! اوس ستا په دې خبره پوره باور نه دی راغلی چې له الله جل جلاله نه پرته کوم بل معبود نشته. ابوسفیان: که بل الله جل جلاله وای نو نن به زموږ پیکار شوی وای. رسول الله صلى الله عليه وسلم: ایا په دې کې څه شک شته چې زه د الله جل جلاله رسول او پېغمبر یم؟

ابوسفیان: په دې کې لږه شبهه نشته. په هر حال ابوسفیان اسلام ښکاره کړ خو ایمان یې لا ګرځو و. مورخینو لیکلي دي چې وروسته بیا سم مسلمان شو. رسول الله صلى الله عليه وسلم پر دغه وخت اسلامي لښکر پر درې برخو ووېشه د یوې برخې مشر ابو عبیده بن الجراح رضي الله عنه وه او د بلې برخې زبیر بن العوام رضي الله عنه و او د درېیمې برخې سپه سالار خالد بن وليد رضي الله عنه و بیا یې امر وکړ چې نبوي بیرغ دي په حجرونو کې ځای وریږول شي او خالد رضي الله عنه ته یې امر وکړ چې له لښکرو سره د مکې پاسنۍ برخې ته راشي دا اعلان وشو چې هر څوک وسله کیږدي او یا د ابوسفیان ځای ته پناه یوسي، یا خپله دروازه وتړي نو هغوی ته به پناه ورکړای شي. سره له دې هم د قریشو یوې ډلې مقابلې ته ملا وتړله او د خالد رضي الله عنه په لښکرو یې د غشو وارونه وکړل چې دوه تنه پکې شهیدان شول، له دې امله خالد رضي الله عنه هم ځوابي حملې ته اړ شو، د حملې په نتیجه کې د یوې شیبې وروسته مخالفینو خپل دیارلس تنه مړي په میدان پرېښودل او خپله یې پښې سپکې کړې. کوم وخت چې محمد صلى الله عليه وسلم د خالد رضي الله عنه د تورو پرکهار ولیده نو پوښتنه یې ځینې وکړه، خو وروسته چې ورته څرګنده شوه چې لومړی مخالفینو پر هغوی برید کړی و نو ویې ویل: د الله تعالی فیصله همداسې وه، د الله جل

جلاله شان ته وگورئ هغه دروند حرم چې د بت ماتوونکي ابراهيم خليل الله يادگار و اوس يې په غيږ کې (۳۶۰) بتان ايښودل شوي وو، محمد صلی الله عليه وسلم به هغه يو يو بت د لرگي په څوکه واهه او دا ایت به يې لوسته:

﴿جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾. (الإسراء: ۸۱)

ژباړه: حق راغی او باطل مځوه شوو او باطل يو مځوه کيدونکی شی دی. وروسته بيا محمد صلی الله عليه وسلم يوه مهمه خطبه ولوسته چې د اسلام زيات احکام په کې بيان شول.

کوم وخت چې محمد صلی الله عليه وسلم له خطبې نه وروسته حاضرينو ته وکتل نو ويې ليدل چې د قریشو غټان له ټولو نه مخکې ناست دي. په دوی کې هغه خلک هم وو چې د اسلام په بريادی او تباهی کې يې له هر چا نه زيات رږ او کړاو گاللی وه. هغه کسان هم پکې وو چې ښه خبره به يې له هغه مبارک سره له کنځلو او د گلو پرته بل څه نه وه. هغه کسان هم پکې وو، چې د رسول الله صلی الله عليه وسلم په مبارک وجود يې د تورو او نيزو گوزارونه کړي وو، هغه کسان هم وو چې په لارو کوڅو کې به يې ورته اغزي اچول. هغه کسان هم وو چې د وعظ پر وخت به يې د محمد صلی الله عليه وسلم پوندي او پښې په وینو سرې کولې او هغه کسان هم وو چې د محمد صلی الله عليه وسلم له وینو پرته يې په بل څه تنده نه ماتيدله، هغه کسان هم ناست وو چې مسلمانان به يې په تودو شکو ځملول او سينې به يې په سرو کړو مهرونو ور داغلي، رسول الله صلی الله عليه وسلم ټولو ته وکتل او په يوه هيبتناکه لهجه يې ترينه پوښتنه وکړه: تاسې څه پوهيږئ چې زه به له تاسې سره څه معامله کوم؟ دغه خلک که څه هم ډېر ظالمان، بدبخت او بې رحمه وو، خو سره له دې هم د خلکو په مزاج ښه پوهيدل، دوی ټولو په يوه غږ وويل: اخ کریم و ابن اخ کریم.

ته زموږ ډېر شريف ورور او وراره يې د محمد صلى الله عليه وسلم له خوا نه
دوى ته هغه ارشاد وشو چې دده له شان سره ورو
لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ اذْهَبُوا فَاَنْتُمْ الطَّلَقَاءُ.
ژباړه: نن په تاسې هيڅ پړه نشته خي ولاړ شئ تاسې ټول ازاد ياست.

د بت ماتول

د همدغه كال د روژې په مياشت كې محمد صلى الله عليه وسلم خالد رضي
الله عنه د بنو كنانه قبيلې د عزى بت د ماتولو لپاره ولېږه، خالد رضي الله
عنه د محمد صلى الله عليه وسلم د حكم پر اساس دغه بت ټوټه ټوټه كړ.

د اسلام تبليغ

د مكې مكرمې له فتحې نه يوه مياشت وروسته محمد صلى الله عليه وسلم
خالد رضي الله عنه د مسلمانانو د يوې كوچنې ډلې د مشر په توگه د بني
خزيمه قبيلې خلكو ته د تبليغ لپاره استولى وه.

د حنين غزا

حنين د مكې او طائف په منځ كې د يو ناو نوم دى، ذوالمجاز د عربو يو
مشهور بازار دى چې د عرفات له غره نه درې ميله لرې دى. حنين د دغه
غره په لمن كې پروت دى حنيني خلك يې د اوطاس په نامه هم يادوي، د
مكې فتحه د نورو عربو قبيلو لپاره د زغم وړ نه وه، هوازن او ثقيف په
عربو كې ډيرې جنگيالى قبيلې وې، خومره به چې اسلام برى مونده،

همغومره به هغوی پریشانه او وارخطا کیدل او د خپل ریاست او امتیاز د له منځه تللو وپره به ورسره ملگرې کیدله له دې امله د مکې له فتحه کیدلو نه وړاندې د هوازن رئیسان په عربو کې وگرځیدل او د اسلام د مخالفت جوش یې په کې را پیدا کړ، دوی د عربو له ټولو قبیلو سره دا قرار داد وکړ چې په مسلمانانو یوه عامه حمله وشي، له دې امله دغو خلکو څلور زره نامتو کسان د مالک بن عوف او دریدبن الصمة په مشرۍ د جگرې لپاره چمتو کړل. او د حنین په ناو کې راټول شول کله چې محمد صلی الله علیه وسلم له دې پینې نه خبر شو، نو هغه هم لښکر ته د حنین په لورې د تلو حکم ورکړ، د ټول لښکر شمیر دولس زرو ته رسیده د لښکر د مقدمه الجیش مشري د خالد رضي الله عنه پر غاړه وه. مسلمانان په دغه ورځ د خپل شمیر په زیاتوالي ډیر غره شوي وو، د ځینو کسانو له خولې نه بې اختیاره دا الفاظ ووتل: نن څوک په موږ بریالي کیدای شي؟! خو د الله جل جلاله په دربار کې د دوی دغه نازونه منل شو.

﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحَبَتْ ثُمَّ وَابَيْتُمْ مُدْبِرِينَ﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكُفْرِينَ ﴿٢٥﴾

(التوبه: ۲۵-۲۶)

ژباړه: او د حنین ورځ درپه یاد کړې چې تاسې په خپل ډېرښت نازیدلې، خو هغه مو په بنده رانغی او پراخه ځمکه درباندي تنگه شوه بیا تاسې په شا وتښتیدلې او بیا الله په خپل رسول او مسلمانانو تسلي نازله کړه او داسې

لبنکرې يې دروليږلې چې تاسې نه ليدلې او کافران يې په عذاب اخته کړل او همدا د کافرانو سزا ده.

خالد رضي الله عنه په دومره ميړانه او سربښندنه مقابله وکړه چې ټول وجود يې د زخمونو له امله په وينو سور شو، نولس (۱۹) ځايه يې تپونه خوړلي وو. له فتحې نه وروسته محمد صلی الله عليه وسلم په خالد رضي الله عنه پسې گرځيده او بيا بيا به يې داسې فرمايل: که له تاسو نه يوه تن زه خالد ته ور رسولی وای په پای کې محمد صلی الله عليه وسلم په خپله خالد رضي الله عنه په داسې حال کې ومونده چې د زخمونو له لاسه يې سده پروت وو. محمد صلی الله عليه وسلم هغه ته د الله جل جلاله له درباره شفاء وغوښتله، د هغه مبارک د دعاء په برکت خالد رضي الله عنه ډېر ژر روغ رمت شو.

د طایف محاصره

د حنین پاتې مات شوی لبنکر طایف ته پناه وپورته او هلته يې د جنگ لپاره په تياريو لاس پورې کړ. محمد صلی الله عليه وسلم د حنین د مال او د جنگ د بنديانو په باره کې حکم وکړ چې په جعران نومې ځای کې دې ټول خوندي وساتل شي په خپله يې د طایف د تلو اراده وکړه. خالد رضي الله عنه يې د لومړي ټولگي د قوماندان په صفت لومړی لېږلی وه، په دغه جگړه کې ډېر خلک ژوبل او تپيان شول، محاصره شل ورځې اوږده شوه خو ښار فتحه نکړای شو مسلمانان بيرته راستانه شول.

د تبوک غذا

تبوک د یو مشهور ځای نوم دی چې د مدینې او دمشق ترمنځ د مدینې منورې نه تقریباً (۷۶۰) کیلو متره لرې پروت دی، د مؤته له جگړې نه وروسته رومي سلطنت په عربو د حملې اراده کړې وه، غسانې کورنۍ چې په شام کې یې د رومیانو تر اثر لاندې حکومت کاوه عیسایي مذهب وه، نو ځکه د روم قیصر ورته د شام حکومت سپارلی و.

د شام د نبطي قبیلې سوداگر به د بنوونه (زیتون) د تیلو د خرڅلاو لپاره مدینې ته راتلل، دوی د مدینې خلک په دې خبر کړل چې رومیانو په شام کې ډیر زیات لښکر راغونډ کړی دی او د یو کال معاشونه یې ورکړي دي، په دې لښکر کې د لخم جذام، او غسان ټول عرب شامل دي او د سر ټولګی یې تر بلقا پورې را رسیدلی دی، په مواهب لدنيه کې له طبراني نه دا روایت نقل شوی دی چې د عربو رئیسانو هرقل ته په دې مضمون لیک ور استولی وه چې محمد صلی الله علیه وسلم وفات شوی دی او په عربو کې د کاختی له امله خلک له لوړې نه مري د دې لیک له امله هرقل هغوی ته څلوېښت زره لښکر را ولیږه، څرنګه چې د رومیانو د حملې خبر په ټولو عربو کې خپور شوی و نو له دې امله محمد صلی الله علیه وسلم هم لښکرو ته د چمتو والي حکم ورکړ. له بده مرغه دا کار په داسې وخت کې پېښ شو چې په عربو کې له یوې خوا نه سخته کاختي وه او له بلې خوا نه سخته گرمي وه. له همدې امله محمد صلی الله علیه وسلم د عربو له ټولو قبیلو نه لښکر او مالي مرستې وغوښتې په اصحابو کې ابوبکر رضي الله عنه ټول مال او اسباب راوړ، عمر رضي الله عنه نیم مال او اسباب راوړی وه او عثمان رضي الله عنه درې سوه اوبتان محمد صلی الله علیه وسلم ته

وراندي کړل، نورو اصحابو هم تر خپلې وسې پورې ډيرې مرستې وکړې په پای کې محمد صلی الله عليه وسلم له دیرش زره لښکر سره چې لس زره پکې اسونه وو د رومیانو مقابلې ته روان شو په دغه غزا کې خالد رضي الله عنه طلحه رضي الله عنه، عبدالله رضي الله عنه او ابن عوف رضي الله عنه د پوځ د مختلفو رسالو قوماندانان وو، محمد صلی الله عليه وسلم چې له خپل لښکر سره د تبوک مقام ته ورسیده نو هلته یې شل ورځې تیرې کړې یوحنا د ایله سردار راغی او په خپله یې جزیه ومنله، دجریا او اذرح نومې سیمو عیسایان هم راغلل او جزیه یې ومنله

اکیدر

په دومة الجندل کې چې د د مشق نه پنځه میله لرې پروت دی اکیدر نومې یو عرب سردار اوسیده دی په دغه سیمه کې د قیصر له خوا نه حاکم و، محمد صلی الله عليه وسلم، خالد رضي الله عنه له څلورو سوه سپرو سره د هغه نیولو ته ورولیږه کله چې خالد رضي الله عنه دومة الجندل ته ورسیده نو د شپې تیاره خوره شوې وه. اکیدر په خپله کلا کې په عیش او عشرت مشغول و، چې ناڅاپه د کلا لویه دروازه ور ووهل شوه د اکیدر بښځې هغه ته وویل چې د دروازې تر شا یو شین ځنگلي غوايي ولاړ دی او په ښکرو یې وهي، اکیدر د ښکار ډېر شوقی وه له خوښۍ نه یې پورته توپ کړ او ژر بهر ته راووت، خالد رضي الله عنه ورته چمتو ناست وه، اکیدر چې د ښکار په نیت راوتلی وه په خپله د خالد رضي الله عنه په لاس ښکار شو، د هغه ورور حسنان یې د خلاصون هڅه وکړه خو ووژل شو بل ورور یې مصاد خالد رضي الله عنه ونيوه او د محمد صلی الله عليه وسلم حضور ته یې ولېږه خالد رضي الله عنه اکیدر په دې شرط خوشې کړ چې ته په خپله د

محمد صلی الله علیه وسلم حضور ته لار شه او د صلحې شرطونه ورته وړاندې کړه، همدا لامل وه چې دی بیا له خپل ورور سره مدینې منورې ته راغی او محمد صلی الله علیه وسلم ورته امان ورکړ. په دې توګه د رومیانو حلف مات کړ او د مسلمانانو جزیې ته یې غاړه کېښوده.

د اسلام د بلونکي په حیث د

خالد رضي الله عنه ټاکل

خالد رضي الله عنه یواځې د تورې او جګړې اتل نه و بلکه په خطابت کې یې هم ډېر مهارت درلوده، په هغه وخت کې د خطابت فن هم د جګړې او حرب یو ستر توب ګڼل کیده. د عربو ستر ستر جنګیالي وژل شوي وو او پاتې نور یې ډله ډله اسلام ته داخلیدل، یواځې د ګوتو په شمیر یو څو قبیلې پاتې وې چې هغوی ته هم د اسلام دعوت او بلنه ورکول کیده. له همدې امله محمد صلی الله علیه وسلم خالد سیف الله رضي الله عنه د بنو حارث بن کعب بن مدحج د لارښوونې لپاره ورولیږه. د هغه د اغیزمنو خطبو نتیجه دا شوه چې د بنو مدحج ستر سرداران پخپله مدینې ته راغلل او اسلام یې ومانه.

تر دغه ماموریت وروسته محمد صلی الله علیه وسلم خالد رضي الله عنه د یوې تبلیغې ډلې په مشرۍ بنو عبدالمدان نجراني ته د اسلام د دعوت لپاره ولیږه او تاکید یې پرې وکړ چې توره دې باید په تیکې کې وي، تر څو دې مقابل لوری مجبور نه کړي باید کار ترینه وانخلي. خالد رضي الله عنه له خپلې ډلې سره کور په کور وګرځیده او خلک یې د حق لور ته رابلل، د هغه د بې سارې تبلیغ په نتیجه کې ټوله قبيله په اسلام مشرفه شوه او د نبی کریم صلی الله علیه وسلم حضور ته راغله. د لسم هجري کال په آخر کې رسول کریم صلی الله علیه وسلم د یمن ختیځ او لویدیځ لورې ته یوه یوه

ډله د علي او خالد رضي الله عنه په مشرۍ وليږله او بيا يې ورته يادونه وکړه چې په کفارو يواځې هغه وخت حمله وکړي چې لومړی هغوی درياندې بريد وکړي. کله چې هغوی ته تبليغ وشو نو په ځواب کې يې په خالد رضي الله عنه او د هغه په ملګرو د خښتو او تپړو باران جوړ کړ، خالد رضي الله عنه له ناچارۍ نه د مقابلې لپاره را وواته خو وروسته بيا هغوی پخپله اسلام ومانه.

خالد رضي الله عنه د ابوبکر صديق رضي الله عنه

د خلافت په دوره کې

د رسول صلی الله عليه وسلم له وفات نه وروسته، ابوبکر صديق رضي الله عنه د مسلمانانو د لومړي خليفه په توګه وټاکل شو له دې سره سم يو شمېر مناققانو هرې خواته د بغاوت اعلان وکړ، د هغوی شورش او فتنه اچول ډېر خطرناک اقدام وو، خو ابوبکر صديق رضي الله عنه د پخې ارادې او حوصلې خاوند انسان و، د هغه د عمر زياته برخه له نبي کریم صلی الله عليه وسلم سره تيره شوې وه، له همدې امله يې پر حق باندې په ثبات او ټينګار کې د ذرې هومره کمښت هم را نغی، د رسول الله صلی الله عليه وسلم خليفه يوولس جندي جوړې کړې او د يوولس سربښدونکو صحابه وو ته يې ورکړې.

د يوې ډلې بيرغ يې خالد رضي الله عنه ته په لاس ورکړ او د طليحه د ځپلو لپاره يې وليږه.

د دويمې ډلې بيرغ يې عکرمه بن ابوجهل ته ورکړ او د مسيلمه بن کذاب مقابلې ته يې وليږه.

د درېيمې ډلې بيرغ يې مهاجرين بن اميه رضي الله عنه ته ورکړ او ورته ويې فرمايل چې ته يمن ته د اسود عنسي د سر غروونکي لښکر د ماتولو لپاره لار شه، له هغه نه چې وزگار شوې حرموت ته لار شه د بني کنده

سرغروونکي هم ښه زبون کړه.

څلورم پيرغ يې خالد بن سعيد ته ورکړ ورته ويې ويل چې ته د شام پولو ته لاړ شه او د هغه ځای سرغروونکي قبائيل سمې لارې ته راوبله.

پنځم پيرغ يې عمرو بن العاص رضي الله عنه ته ورکړ او د بني قضاغه په لور يې وليږه چې د شمال او لويديځو سيمو عرب وو. دغه خلک له هغو قضاغه وونه پېل و چې د شام په شا و خوا کې يې استوگنه غوره کړې وه.

د شپږمې ډلې پيرغ يې حذيفه بن محسن الغطفایي ته ورکړ او د اوبيا د خلکو مقابلې ته يې وروليږه.

اووم پيرغ يې عرفجه بني یرتمه رضي الله عنه ته ورکړ او د مهره قبائيلو ته يې وروليږه او دا يې هم ورته وويل چې وړاندې لارې نو ته او حذيفه رضي الله عنه سره يو ځای شئ.

د اتمې ډلې پيرغ يې شرحبيل بن حسنه ته ورکړ او ورته ويې ويل چې ته په عکرمه بن ابوجهل پسې ورو ورو ورځه کله چې له مسيلمه نه فارغ شوی نو د بني قضاغه په لور لاړ شئ.

نهم پيرغ يې معن بن حاجر رضي الله عنه ته ورکړ، هغه يې د بني سليم او د هغوی هم فکړه ملگرو هوازن په لور وليږه.

لسم پيرغ يې سوید بن مقرن رضي الله عنه ته ورکړ او ورته يې وفرمايل: چې ته د يمن د تعاما نومې سيمې په لور لاړ شه.

يوولسم پيرغ يې علاء بن الخضرمي رضي الله عنه ته ورکړ او بحرين ته يې وليږه.

دلته په خاصه توگه دغه خبره د يادونې وړ ده چې دغو ټولو ځايونو ته ابوبکر صديق رضي الله عنه د خپلو استازو په لاس په دې مضمون باندې ليکونه وليږل چې د اسلام دين ومني او سمې لارې ته راشئ که نه نو د خپل ارتداد له انجام نه وډار شئ.

د طليحه بغاوت

په سر غروونکو قبائیلو کې تر ټولو خطرناک شورش د طليحه وه چې د بني طی، جديله او غوث قبيلې يې هم له ځان سره يو ځای کړې وې، د دغو قبيلو ځينې خلک سمدلاسه ورسره ملګري شول او ځينې نورو ورسره د يو ځای کيدو وعده کړې وه، طليحه ډېر مکار او چالاکه سړی وه، هغه په درواغو د نبوت دعوه کړې وه، د لوت او شوکې ډېر لېوال خلک ورسره يو ځای سره شوي وو د عدي بن حاتم په واسطه باندې د بني طی او جديله قبيلو د هغه ملګرتيا پرېښوده او له مقابلې نه پرته يې اسلام ته غاړه کېښوده. خالد رضي الله عنه له خپل لښکر سره د طليحه په لور روان شو، هغه له ځانه مخکې د انصار دوه نوميالي صحابه عکاشه بن محسن او ثابت بن اقرن د خپل پوځ مشران کړل او د منځه يې وروليږل، له هغې ځوانه د طليحه ورور جبال پر دوی حمله وکړه، خو دواړو نومياليو په ډېر ثبات او ميرانه ورسره مقابله وکړه د جګړې په پای کې جبال ووژل شو، نورو ملګرو يې چې هغه دا حال وليده د هغه سړی يې په ميدان کې پرېښوده او خپله په تېښته وتښتيدل، طليحه د ورور په مرګ ډېر خواشینی شو په ډېره غوسه يې له خپل بل ورور مسيلمه سره د اسلام په لښکر يرغل وکړ، د اسلام نوميالي اتلان عکاشه او ثابت په دغه جګړه کې شهيدان شول، تر څو چې خالد رضي الله عنه را رسیده نو طليحه د اسلام لښکر ته له زيان رسولو وروسته بيرته ستون شوی و، خالد رضي الله عنه د طليحه په دغه عمل له غوسې نه تاو راتاو کيده په همدغه حال کې بزاخه ته ورسیده. طليحه همغلته موجود و دواړو لښکرو خپل صفونه جګړې ته برابر کړل د عربو مشهور پهلوان عيينه بن حصن هم له طليحه سره وو، د هغه تر مشرۍ

لاندې اوه سوه فراريان په نهايت ميرانه جنگيدل، طليحه يو خادر پر سر اچولی وه او د لښکر شاته ولاړ وو، تر دېره ځنډه پورې د دغې جگړې کومه نتيجه را ونه وتله اخر عينيه په تنگ شو او له طليحه نه يې پوښتنه وکړه، مهرباني وکړه ووايه چې تاته جبرائيل راغلی او څه يې درته ويلې دي که نه، طليحه ورته وويل چې تر اوسه دی نه راغلی مسلمانانو په دېر جوش او خوږ سره د خالد رضي الله عنه تر مشرۍ لاندې حمله کوله، د جنگ د دوام په نتيجه کې د طليحه ملگري بې زړه شول د جگړې فشار شيبه په شيبه پرې زياتيده اخر عينيه بيا ورغی او پوښتنه يې ترينه وکړه چې جبرائيل راغلی دی که نه، زموږ خو به اوس هر څه پای ته ورسې، هغه ورته وويل هو راغلی و او داسې يې راته وويل:

ان لك رحاً كرحاه و حديثاً لا تنساه.

ژباړه: تاسو هم له داسې سختې جگړې سره مخامخ يئ لکه څنگه چې مسلمانان دي او ددې جگړې پيښې به مو هيڅکله هيرې نشي. عينيه چې د هغه دا خبره واوریده نو له غوسې نه يې اور واخيست او چيغه يې کړه:

قد علم الله ان سيكون حديث لا تنساه.

ژباړه: بې له شکه الله جل جلاله ته څرگنده ده چې څو شيبې وروسته به داسې پيښې منځ ته راشي چې هيڅکله به يې هيرې نکړئ. په پای کې عينيه له دېر نهيلۍ نه د خپلې قبيلې خلکو بني فزاره ته يې نارې کړې ای بني فزاره! بس دی، بيرته لاړ شئ، دا سړی بيغمبر نه دی بلکې يو مفسد، حيله باز او درواغجن انسان دی بني فزاره چې هسې هم له جگړې نه په تنگ شوي وو د خپل سردار دا خبره يې چې واوریدله نو په منډه يې پيل وکړ د هغوی له تينبستې سره د طليحه لښکر هم ماتې وکړه، طليحه خپله بنځه فوار نوار له ځان سره په اس سوره کړه او اس ته يې پونده ورکړه د تينبستې

په حال کې يې خپل لښکر ته وويل: اي خلکوا! په چا چې زما په څېر حال راشي نو زما په څېر دې خپله خپله جوړه له ځان سره وتښتوي. طليحه چې د جگړې له ميدان نه اس ته پونده ورکړه نو ايله د شام په سرحد کې له اس نه راکوز شو او دمه يې وکړه او په بني کلب کې يې استوگنه غوره کړه، په دې توگه د طليحه ټول لښکر تيت او پرک شو او د نبوت له ادعا نه يې لاس واخيست څه موده وروسته هغه ته څرگنده شوه چې هغه ټولو قبائيلو چې د هغه اطاعت يې منلې و، بېرته اسلام ته غاړه ايښې ده نو ده هم له سره اسلام ومانه کله چې عمر رضي الله عنه خليفه شو نو طليحه هم د بيعت لپاره راغی، عمر رضي الله عنه د هغه له ليدو سره سم وفرمايل: ته د عکاشه او ثابت په څېر صحابه و قاتل يې، زما زړه هيڅکله درته سپين کيدای نه شي طليحه ورته وويل: امير المؤمنين! ته د هغوی په هکله ولې دومره اتديبنمن يې؟ الله جل جلاله زما په لاس هغوی د عزت او درناوې لوړ مقام ته ورسول شهادت يې ورپه برخه کړ، خو زه يې هم د هغوی په لاس ذليل او رسوا نه کړم عمر رضي الله عنه له دې خبرې وروسته د هغه بيعت ومانه او ورته ويې ويل: اي دوکه کوونکيه! کهانت او (چل بازي) څه شوه؟ هغه ځواب ورکړ: امير المؤمنين! هغه پای ته ورسیده، له عمر رضي الله عنه نه چې راستون شو نو خپل قوم ته راغی، وروسته يې بيا د عراق په جگړو کې له سعد بن ابي وقاص رضي الله عنه سره په ډېره ميرانه برخه واخيسته.

ام زمل

ام زمل يوه ډېره ښکلې ښځه وه د بنو غطفان قبيلې د سردار مالک بن حذيفه لور وه، د هغې مور ام فرقه د رسول الله صلى الله عليه وسلم په وخت کې وژل شوې وه او ام زمل د وينځې په توگه بي بي عايشې ته ورکړل شوې

وه، خو هغې بيا ازاده كړه، د مور د قتل پيښې يې په زړه كې اور بل كړې وه، له همدې امله، هغې سره هم د پيغمبري د دعوي هوس پيدا شوی وه، ځكه په دې توگه يې كولاى شول چې خپل كسات واخلي، د هغې د بې سارې ښكلا او حسن له امله يو زيات شمير ځوانان پرې را ټول شوي وو، يو شمير مرتدې قبيلې هم ورسره ملگرې شوې وې، هغه د خپل لښكر په ځواك ډېره مغروره وه، او په دې خبره هم ډېره نازيدله چې د خپل حسن په جادو سره ډېر ستر ستر اتلان د ځان تابع كولاى شي.

خالد رضي الله عنه چې د دغې بنايسته بلا له حاله خبر شو نو له خپل لښكر سره ورو روان شو، كله چې د هغې استوگنځي ته ورنږدې شول، نو هغه د مقابلې لپاره چمتو وه، دواړه لښكرو د جگړې لپاره صفونه برابر كړل او جگړه پيل شوه، ام زمل په يوه اوښه سپره وه او د جگړې د ميدان په منځ كې ولاړه وه، پلويان يې د اوښې له يوې او بلې خوانه را چاپير شوي وو، په ډېر ثبات او ميرانه جنگيدل جگړه به چې هر څومره سختيدله د ام زمل پلويانو به هم همغومره ثبات او ميرانه ښودله او هغې به هم ورته پاروونكي وينا كوله او جگړې ته به يې هڅول اخر مسلمانان په دې پوه شول چې تر څو پورې د ام زمل او ښه ولاړه وي دا جگړه به همداسې روانه وي، له همدې امله د اسلام نومياليو اتلانو د ام زمل د اوښې په لور حمله وروړه د هغې شاوخوا جنگيالي يې تارو مار كړل، په پاى كې مسلمانانو د دې مرتدې ښځې د اوښې تانگونه پرې كړل او دا يې پر ځمكه را وغورځوله ام زمل چې د اوښې له كجاوې نه را وغورځيدله نو، د كوم مسلمان په لاس ووژل شوه، ملگرو يې چې د ښكلا بت نسكور وليده نو دوه يې خپلې كړې او دوه پردې، په يوه شيبه كې له ميدانه ترې تم شول، په دې توگه د دې شورش اور مړ شو او د عربو له شمال ختيځې برخې نه د ارتداد كمپله ټوله شوه.

مسيلمه

مسيلمه د نبوت يو درواغجن مدعي و، له هغه سره د بني حنيفه څلويښت زره سواره ملگري وو، له همدې امله يې په څرگنده توگه بغاوت ته ملا تړلې وه، په يمامه نومې ځای کې يې چې د عربو د سيمې له منځنۍ برخې نه يو څه اندازه د ختيځ لور ته پروت دی، مرکز نيولی و، ابوبکر رضي الله عنه د باغيانو د دغه سيلاب د منځنيوي لپاره عکرمه رضي الله عنه ورليږلې وه خو د هغه له لاسه څه پوره نشول شرحبيل رضي الله عنه چې د هغه له ماتې نه خبر شو نو په لاره کې ايسار شو عکرمه رضي الله عنه چې د خلافت دربار ته د خپلې ماتې خبر وليږه، نو ابوبکر صديق رضي الله عنه سمدلاسه ورته په ځواب کې وليکل چې:

پام چې له هغه ځای نه بېرته را نشي، مسيلمه کذاب پريږده حذيفه او عرفجه رضي الله عنه ته ورشه وروسته تر هغې بيا د يمن په حضر موت کې له مهاجر رضي الله عنه سره يو ځای شه.

شرحبيل رضي الله عنه ته يې وليکل چې خالد بن وليد رضي الله عنه دغې خواته در روان دی تر څو دلته نه وي در رسيدلی هر چيرته چې يې همغلته اوسه، کله چې د مسيلمه کذاب معامله پای ته ورسیده، نو ته بيا د عمر و بن الغاص رضي الله عنه مرستې ته چې د بني قضاغه ته ورغلی دی ورشه. خالد بن وليد رضي الله عنه د مهاجرو او انصارو له يو شمير لښکر سره د مسيلمه د بغاوت د شنډولو لپاره وخوځیده. شرحبيل رضي الله عنه چې د خالد د راتگ خبر واوریده نو د هغه له راتگ نه مخکې يې له پنځواني ځای نه کوچ وکړ او د مسيلمه له لښکر سره مخامخ شو، له جگړې وروسته دی هم د عکرمه په څير له ماتې سره مخامخ شو، خالد رضي الله عنه چې له دغه

حاله خبر شو نو شرحبيل رضي الله عنه يې ملامت کړ له بلې خوانه ابوبکر صديق رضي الله عنه د مرستې لپاره په دې خاطر چې د شاله خوا نه پرې څوک برید ونه کړي سلیط رضي الله عنه هم له یو شمیر لښکر سره ور ولیږه.

د یمامې جگړه

خالد رضي الله عنه د مسيلمه کذاب د سيمې په عقربا نومې ځای کې له خپل لښکر سره ډیره شو. مسيلمه چې د مسلمانانو د لښکر له راتگ نه خبر شو، نو خپل نوميالی افسر مجاعه بن مراره يې له یوه کوچني لښکر سره د هغوی مقابلي ته ولیږه خو د اسلام ننگیالیو هغه له خپلو ملگرو سره ژوندی ونيوه.

وروسته بیا مسيلمه خپله د جگړې لپاره ځان چمتو کړ خپل ټول مال او اسباب يې د لښکر شاته کيښوده، د مسيلمه زوی شرحبيل د بنو حنیفه د سپر و په مخکې داسې پاروونکي وينا وکړه چې هغوی يې له یوې مخې را وپارول او د جگړې میدان ته يې ور ودانگل جگړه په زینت زیات جوش و خروش پیل شوه، حق او باطل دواړه په پوره مېړانه او سرښندنه جنګیدل د بنو حنیفه له خوا نه لومړی حمله نهار الرجال نومې افسر وکړه په ډېره مېړانه د مسلمانانو په صفونو کې ورتنوت خو د عمر رضي الله عنه ورور زید بن خطاب رضي الله عنه ورسره مقابله وکړه او ویې واژه، د نهار الرجال له وژل کیدو نه وروسته د بني حنیفه د جگړې شدت نور هم زیات شو هغوی ټول له یوې مخې را وپاریدل، دواړه پوځونه سره لاس و گریوان شول، د تورو خربهار او شرنګهار د خلکو غوږونه کنول، هرې ځواته د وینو ویالې بهیدلې د دواړو خواو نه انبار انبار مړي په میدان پریوتل، مسلمانانو په

دېره ميرانه مقابله کوله، خو بني حنيفه به شيبه په شيبه په جگړه کې لا پسې توديدل، يو ځل خويي داسې سخته حمله وکړه چې نږدې و مسلمانان وتبستي، د پوځ مشرانو چې هر څومره زيار ويوسته خو سره له دې هم مسلمانان شيبه په شيبه په شا روان وو، په دغه سخته جگړه کې د مهاجرينو بيرغ وړونکي عبدالله بن حفص رضي الله عنه شهيد شو، د حذيفه غلام سالم رضي الله عنه ور منډه کړه او بيرغ يې بيرته لوړ کړ، د پوځ د افسرانو او ځيني اتلانو د بې ساري اتلوالی سره سره هم د مسلمانانو پوځ شيبه په شيبه په شا روان وو، پر دغه وخت چې د مسلمانانو پوځ په پر له پسې توگه پر شا روان وو، بني حنيفه ته په دغه وخت کې دا فرصت په لاس ورغی چې د خالد رضي الله عنه پر خيمه د خپل سردار مجاعه د خلاصون لپاره حمله وکړه، خالد رضي الله عنه د دغې ناڅاپي حملې له امله پخپله هم دې ته اړ شو چې خيمه پرېږدي او پر شا ولاړ شي حمله را وړونکي مجاعه ته را ورسيدل، په همدغه لټه شيبه کې خالد رضي الله عنه مسلمانان بېرته سره را منظم کړل په همدغه شيبه کې چې بني حنيفه د خپل سردار مجاعه په خلاصولو بوخت وو، د الله جل جلاله تورې خالد رضي الله عنه داسې پرې را پرېووت چې له هغوی نه وار پار خطا شو او خپل سردار يې همغسې په ځنځيرونو تړلی پرېښود په دېره وارخطايي سره په شا ولاړل.

بني حنيفه هم سمدلاسه بېرته خپل صفونه سنبال کړل، بېرته يوه قيامت وزمه جگړه پيل شوه، يوې خوا هم د تيبنستي فکر او خيال نه درلوده، په يوه شيبه کې به پر مسلمانانو دومره سختي راغله چې له ورايه به داسې څرگندیده چې اوس به وتبستي، په بله شيبه به بني حنيفه داسې ښکاريدل چې نور پکې څه نه دي پاتې او تيبنستي ته چمتو دي، د جگړې په دغه سخت حالت کې د مهاجرينو دوه نوميالي سرداران ابو حذيفه رضي الله عنه او

زید بن خطاب رضي الله عنه شهیدان شول، د حذیفه غلام سالم هم د شهادت لوړه درجه وموندله جگړه په ډېر شدت روانه وه له دواړو خواو نه یې شمیره خلک سره مړه شول، هیچا هم دا نشوای ویلای چې دا جگړه به د چا په گټه پای ته ورسېږي، د انصارو مسلمانانو یوه مشر ثابت بن قیس رضي الله عنه چې د جگړې دا حال ولید نو ویې ویل: ای مسلمانانو! تاسې په دې جگړه کې ډېر بد مثال قایم کړ تر دې وروسته یې توره په لاس کې ونیوله د دښمن په صفونو کې ورننوت او دا خبره به یې په لوړ اواز کوله: زما د تورې مزه وڅکئ زه به تاسې ته د صبر، زغم او ټینگار ریبښتونی مثال دروښیم په همدې توگه د ډېر سختي جگړې له امله شهید شو، ابو حذیفه رضي الله عنه به په چیغو چیغو نارې وهلې: ای د قران منونکو! په خپلو سرښندنو سره قران ته عزت وروښئ په پای کې له ډیرې میرانې او سخت جنګ نه وروسته شهید شو د هغه له شهادت نه وروسته د هغه غلام سالم رضي الله عنه د مسلمانانو بیرغ اوچت کړ، او ویې ویل: که نن مې په جگړه کې ثبات او ټینگار ونه ښوده، نو زه به د قران بدترین حامل یمه په پای کې هغه هم شهید شو، براء بن مالک رضي الله عنه د عربو د هغو اتلانو له جملې نه و چې په جگړه کې شا گړخول یې نه پیژندل هغه چې یو شمیر مسلمانان ورو ورو په شا روان ولیدل نو منځې ته یې ودریده او ورته یې وویل: ای مسلمانانو! زه براء بن مالک یم ما پسې راځئ مسلمانان د هغه له میرانې او اتلولۍ نه ښه خبر وو له همدې امله ورپسې روان شول او په داسې میرانه یې حمله وکړه چې دښمن یې په شا وتښاوه.

د جگړې پر وخت د مسلمانانو لوري ته سخت باد را والوته او شگې به یې پر مخ او سترگو ورشیندلې، چا د زید بن خطاب رضي الله عنه نه پوښتنه وکړه چې اوس څه وکړو هغه ورته وویل: والله زه به نن تر هغه وخته چا سره خبرې ونه کړم چې یا دښمن ته ماتې ورته کړم او یا الله جل جلاله د شهادت

ويار راته وېښي، له خپلو ملگرو سره په ډېره ميرانه او ثبات وځنګېده په پای کې يې له خولې نه وتلي الفاظ پوره شول او د شهادت وياړ يې په برخه شو.

خالد رضي الله عنه چې د مسلمانانو افسرانو شهادت او د جگړې شدت ته وکتل نو په زړه کې يې وويل: دا خلک لکه چې په مسيلمه باندې کلکه عقیده لري نو له دې امله تر څو چې هغه د لښکر شاته ژوندی ولاړ وي که دوی ټول مړه هم شي نو له جگړې نه به لاس وانخلي له دغه فکر نه وروسته خالد رضي الله عنه له يو څو تنو ملگرو سره سرونه په تلي کيښودل او د دښمن په لښکر يې آسونه ورپونده کړل په دغه شيبه کې هغوی ټول په ډېر لوړ او از د محمد صلی الله عليه وسلم نارې وهلې دغه ټولگي د سيف الله په مشرۍ د سيلاب په څېر پر مخ روان و، د دښمن د لښکر هر څوک به يې چې مخې ته راتلل په تورو به يې يوه خوا او بله گوډو مات غورځول، د بې سارې جگړې او ميرانې نه وروسته چې د دښمن د لښکر منع ته ورننوتل له ورايه يې مسيلمه کذاب وليده، خالد رضي الله عنه د هغه له لېدو سره سم د هغه نوم واخېسته، غږ يې پرې وکړ او ورته ويې ويل چې له تاسره مې کار دی. هغه ځواب ورکړ چې څه وايي زه دلته يم د الله جل جلاله توره نوره هم ورنژدې شوه، په دې ترڅ کې يې له خپلې خوا نه د صلحې يو څو ډېر نرم شرايط چې د مسيلمه په گټه و، ورته وړاندې کړل، مسيلمه ډاډه شو چې خالد رضي الله عنه رېښتيا هم د صلحې په نيت راغلی دی، او جگړه زموږ په گټه روانه ده له دې امله به چې خالد رضي الله عنه هر شرط ورته وړاندې کاوه که څه هم د هغه په گټه به و خو هغه به مخ بلې خواته واپاوه او دنه يا هو ځواب به يې ورکړ پر دغه وخت خالد رضي الله عنه په کافي اندازه ورنژدې شوی و، د يوه شرط په وړاندې چې هغه مخ بلې خواته واپاوه او دنه ځواب يې ورکړ، نو خالد رضي الله عنه پرې برید وکړ مسيلمه چې د خالد

رضي الله عنه د تورې پرک وليده نو په سترگو يې توره تياره راغله او په منډه يې پيل وکړ، پلويانو يې چې د مسيلمه د منډو دورې وليدلې نو د هغوی پنبې هم سستې شوې او تيبستې ته چمتو شول، خالد رضي الله عنه مسيلمه ته ور نارې کړې مسيلمه ودرېره دا د صلحې شرطونه خو يو ځل پوره کړه.

خو هغه د خپلې منډې په دورو کې ورک وو دا خبره يې چېرته اوريدله په دغه شيبه کې يو سردار خپل لښکر ته نارې کړې، په باغ کې، په باغ کې يعنې په هغه باغ کې چې د جگړې ميدان ته ډېر نژدې دی پناه واخلي، له همدې امله ټول لښکر د باغ په لورې منډه کړه، چې ټول ور داخل شول نو د باغ دروازه يې بنده کړله.

پر دغه وخت براء بن مالک رضي الله عنه مسلمانانو ته نارې کړې چې ما په څه چل باندې د باغ منع ته ورگوزار کړئ، خو خلکو سره داسې وسيله نه وه چې دا کار يې کړي واي، هغوی ورته وويل موږ دا کار نشو کولای خو براء رضي الله عنه ورته وويل چې حتماً به دا کار کوئ.

په همدغه شيبه کې براء رضي الله عنه د دېوال سرته په خپله ورټوپ کړ، مخکې تر دې چې د باغ د خلکو ورته پام شي هغه د باغ منع ته ورټوپ کړ د يو څو کسانو چې هغه يواځې وليده نو ترينه راچاپير شول، خو څرنگه چې هغه ډېر زورور جنگيالی و، نو له هغه سره يې په جگړه، جگړه کې ځان د باغ دروازې ته ورساوه، دروازه يې خلاصه کړه او يو دم پرې د مسلمانانو لښکر راننوت د باغ په هر گوټ کې په تبتيدلي لښکر باندې د مسلمانانو د تورې پرک د تندر په څېر را پريوت بيرته يوه سخته جگړه پيل شوه، پر دغه وخت کې يو تن مسلمان پر مسيلمه کذاب باندې د څانگې او نيزې داسې پوخ گوزار وکړ چې په بل مخ راپريوت تر څنگ يې يو انصاري مسلمان هم ولاړ و هغه پرې له ډېره جوشه د توري داسې گوزار وکړ چې

مسیلمه کې نور هیش هم پاتې نشول د بنو حنیفه قبیلې خلکو چې خپل درواغجن پیغمبر په وینو کې لت پت ولیده، نو د جگرې له ډگر نه په تینسته وتبیتدل

د مسیلمه قاتل

خالد بن وليد رضي الله عنه، د مسیلمه د قاتل پوښتنه وکړه چې څوک و له پلټنې وروسته څرگنده شوه چې مسیلمه د جبیر بن مطعم غلام وحشي رضي الله عنه پر نیزه وهلی دی، هماغه وحشي چې د احد په غزا کې یې سیدالشهداء حمزه رضي الله عنه په ټکي سره په نیزه وهلی و، دلته یې هم په مسیلمه پسې څار کړی و چې په پای کې پرې بریالی شو، ددې لپاره چې که الله جل جلاله یې هغه ستره گناه وېښي جگره د مسیلمه له وژل کیدو نه وروسته پای ته ورسیدله، د بنو حنیفه خلکو یوه خوا او بله خوا منډې وهلې، مسلمانانو هم هرې خواته پسې اسونه زغلول پر دغه وخت خالد رضي الله عنه په ځنځیرونو تړلی مجاعه راویوست او د جگرې په میدان کې یې له ځان سره گرځاوه خالد ورته وویل: ما ته د خپل سردار مړی راوښیږه، مجاعه د مسیلمه مړی پیدا کړ او خالد رضي الله عنه ته یې وښوده خالد رضي الله عنه چې ورته وکتل نو حیران شو چې دغه بد شکله بد منځی او د ټیټې ونې خاوند انسان چې په درواغو یې د پیغمبرۍ دعوه کړې وه، څومره ستر خطري یې د اسلام او مسلمانانو لپاره پیدا کړی و.

په دغه قیامت وزمه جگره کې مسلمانان بریالي شول خو ډېر سخت تاوان یې هم وزغامه د مدینې منورې د مهاجرینو (۳۷۰) تنه شهیدان شول او د انصارو ۳۰۰ تنه نومیالي شهیدان شوي وو. په دغو شهیدانو کې ۳۷۰ تنه صحابه او د قران حافظان وو، د ټولو شهیدانو شمیر دولس سوه تنو ته

رسیده، د اوه زره کسان د عقربا په میدان کې وژل شوي وو او زره نور یې په باغ کې تالا ترغه شول شپږ اوه زره نور یې د تینبستی په ترخ کې مړه او زخمیان شوه په دې توګه کابو یو ویشت زره کسان یې ووژل شول.

بهرني حملې

د اسلامي حکومت کورني بغاوتونه چې پای ته ورسیدل نو ابوبکر صدیق رضي الله عنه د بهرنيو دښمنانو حملو او خطراتو ته پاملرنه وکړه د پارس او روم پاچهۍ د اسلامي هېوادو ختیځ او لويديځ لوري ته پرتې وې، د دغو هیوادونو په سرحدی بریدونو کې داسې قبیلې پرتې وې چې د هغوی په مرسته ډیرې ځواکمنې شوي وې، ددغو ځواکمنو ګاونډیو هیوادونو لپاره د مسلمانانو پر مختګ د اندیښنې وړو، هغوی به کله، کله دغه قبیلې د مسلمانانو په وړاندې جنګ او جګړې ته هڅولې او کله به کومه سرحدی قبیلې د مسلمانانو د مرکزي حکومت په خلاف بغاوت ته ملا وتړله نو دوی به ورسره په پټه او ښکاره مرسته کوله د شمال لوري ته د شام سیمه او ختیځ لوري ته د عراق سیمه دا دواړه سیمې په حقیقت کې د عراق د بشپړ هیواد برخې وې خو دغه وخت پر شام باندې رومیانو او پر عراق باندې پارسیانو حکومت کاوه.

پارسیانو به تل د مسلمانانو مخالفت کاوه، کله چې د بحرین خلکو بغاوت وکړ، نو هغوی یې په څرګنده توګه ملاتړ وکړ، د بني بکر قبیلې نامتو سردار مثنی بن حارث رضي الله عنه به تل د دغو بغاوتونو د ځپلو او ټکولو هڅه کوله، له مثنی رضي الله عنه سره اته زره پوځ ملګری وو، او د دښمنانو شمېر ډېر زیات و، کافر او نصراني قبائلو په ځپلو منځو کې سره لاس یو کړی و، امیر المؤمنین ابوبکر رضي الله عنه چې له دغو پیښو نه خبر شو نو نیت یې وکړ چې یو ځل بیا د الله جل جلاله توره له ټيکي نه راوباسي او د

د بنمن پر مری یې وازمویې له همدې امله یې خالد سيف الله رضي الله عنه د عراق په لوري د مثنی رضي الله عنه مرستې ته ولیږه.

د عراق په لوري پرمختگ

خرنگه چې خالد بن وليد رضي الله عنه ته په خپله رسول الله صلى الله عليه وسلم د سيف الله (د الله توره) لقب ورکړی و نو د همدغه خطاب د برکت له امله به یې چې هرلوري ته مخه کړله نو فتحه او بری به یې په برخه کیده له همدې امله خالد بن وليد رضي الله عنه مخکې له دې نه چې له یمامه نه روان شي د امیر المؤمنین ابوبکر صدیق رضي الله عنه په امر د عراق سرحدي ښارو نو لکه فالقییا، باروسما او اولیس ته ورغی د هغه ځای خلکو سمدلاسه اطاعت ته غاړه کیښوده او د صلحې غوښتنه یې وکړه، خالد رضي الله عنه د دغو خلکو صلحه او اطاعت د خپل ستر کار نیکمرغه پیل وگاڼه او د دغې سیمې له حاکم ابن سلویه سره یې صلحه وکړه، د صلحې له تړون نه وروسته خالد رضي الله عنه له خپل لښکر سره د حیره په ښار کې دیره واچوله د حیره د ښار حاکم ایاس ابن قبیضه د پارس د پاچهۍ د والي په حیث کار کاوه، ایاس د حیره له مشرانو سره د خالد رضي الله عنه حضور ته راغی، خالد رضي الله عنه هغه ته دغه شرایط وړاندې کړل چې یا ایمان راوړه او د اسلام دین ته غاړه کیږده او یا د جزیې ورکول ومنه، که له دغو شرایطو نه یو هم نه مني نو د مقابلې لپاره چمتو شه، د مقابلې په نتیجه کې به توره په خپله فیصله وکړي، خو په پای کې به هغه څوک چې لومړی یې توري ته لاس کړی وي واجب القتل دی، ایاس ابن قبیضه جزیه ومنله د صلحې له دغه تړون څخه وروسته حیره او شاوخوا سیمې یې د اسلام تر سیورې لاندې راغلي او د جزیې ورکولو ته یې غاړه کیښوده په دې توګه د

ال نعمان د حکمرانی ټوله سیمه له سوونو کلونو څخه وروسته د ساساني دولت له مرئیتوب څخه خلاصه شوه او د یو ازاد هېواد په توګه په عربو کې ورګډ شو.

د فارس د دغه پلان ځاګه په خپله ابوبکر رضي الله عنه تیاره کړې وه، هغه خالد رضي الله عنه ته حکم کړی و چې ته د ایله ښار له خوا نه چې حیره ته نږدې و، خپله حمله پیل کړه، عیاض بن غنم ته یې لیکلي وو چې ستا حمله باید د مزیح له ښار نه پیل شي چې د عراق د سرحد په شمالي برخو کې پروت دی له همغه ځای نه د عراق سیمې ته ورننوځي او په پرله پسې توګه ورو، ورو پر مخ ولاړ شی، تر هغې چې له خالد رضي الله عنه سره یو ځای شی.

عراق ته د خالد رضي الله عنه روانیدل

مثنی بن حارثه رضي الله عنه ته پر فارس باندې د حملې کولو اجازه منځګې ورکړل شوې وه، په دې توګه کله چې خالد رضي الله عنه ور ورسیده د مثنی رضي الله عنه جګړه پیل شوې وه.

د اسلام دواړه ستر سپه سالاران د خلافت د احکامو په تعميل بوخت شول، خالد رضي الله عنه د خپل دغه ستر کار د سرته رسولو لپاره د خلافت له دربار نه مرسته وغوښتله، ابوبکر صدیق رضي الله عنه یواځې قعقاع بن عمرو تميمي د خالد رضي الله عنه مرستې ته ورولیږه، کله چې قعقاع رضي الله عنه لاړ نو ځینې خلکو له امیر المؤمنین نه په حیرانتیا سره پوښتنه وکړه چې خالد رضي الله عنه له تاسو نه مرسته غوښتې وه او تا یواځې قعقاع رضي الله عنه ورولیږه.

امیر المؤمنین وفرمایل: تاسو په دې مه اریانېږئ، قعقاع رضي الله عنه هغه

سړی دی چې که د ده په څیر یو سرښندنکی په هر لښکر کې وي نو هغه لښکر ماتې نه کوي، په همدې توګه یې د عیاض رضي الله عنه مرستې ته عبد بن عوف حميري ورولیږه، وروسته یې بیا د سرحدي عربو سردارانو مشی رضي الله عنه، حرملة رضي الله عنه، موادر رضي الله عنه او سلمی رضي الله عنه ته حکم ولېږه چې تاسې ټول به د ایله پر مقام د خالد رضي الله عنه له لښکر سره یو ځای کیږئ، لنډه دا چې له خالد رضي الله عنه سره لس زره زرو جنگیالی له پخوانه موجود و اوس له مشی رضي الله عنه او نورو سره اته زره لښکر نور هم برابریده، په دې توګه ټول اتلس زره پوځ د اسلام تر بیرغ لاندې راټول شو.

له هر مز سره مقابله

خالد بن وليد رضي الله عنه خپل لښکر په درې برخو وویشه او درې واړو برخو ته یې په جلا، جلا لارو د حملې حکم ورکړ، لومړۍ برخه یې د مشی رضي الله عنه په مشرۍ ولېږله او بله برخه یې د عدي بن حاتم رضي الله عنه تر قوماندې لاندې ولېږله او درېیمه برخه پوځ یې له خپل ځان سره واخېسته، ټولو ته یې امر وکړ چې درې واړه لښکر به له مختلفو لارونه حمله کوي او په حضاير نومې ځای کې به بېرته سره یو ځای کېږي. د دغو لښکرو له روانیدو نه منځکې خالد رضي الله عنه هر مز ته داسې لیک وراستولی وو:

که ته اسلام ومني نو په امن به شې، که چیرې زموږ دا غوښتنه نه مني نو د جزیې ورکولو ته غاړه کیږده او د یوه ذمي په توګه زموږ په پاچهۍ کې داخل شه، که دا هم نه مني نو وروسته بیا به پښیمانتیا هیڅ ګټه درته ونه کړي، پر داسې وخت له ځانه پرته هیڅوک هم مه ملامتوه، ځکه ما له ځان

سره داسې خلک راوستي دي چې په مړينه او شهادت دومره مين دي خومره چې تاسې د ژوند په خوږو مين يئ،

هرمز د دغه ليک او نورو حالاتو خبر په تفصيل سره د ايران پاچا اردشير ته وليږه او خپله د خالد رضي الله عنه مقابلې ته د کواظم په لور وخوځيده خو په لاره کې خبر شو چې خالد رضي الله عنه خپلو لښکرو ته په حضير نومې ځای کې د راټولېدو حکم کړی دی نو له دې امله په ډېره چټکۍ سره د حضير په لوري وخوځيده او د اوبو پر ځای يې قبضه وکړه.

حضير د غرونو يو داسې کنډو و چې د فارس په لوري د تلونکو لارو تر ټولو کنډونو ډېر سخت او په څوږه پروت و، د دغه ځای حاکم يو فارسي سردار و چې هرمز نومیده، هرمز به تل په وچه کې له عربو سره جنګيده او د اوبو له لارې به يې هنديانو سره جگړه کوله.

هرمز چې د خالد رضي الله عنه د راتګ خبر واوریده نو د فارس خسرو اردشير ته يې ځواب وليږه چې د مقابلې لپاره ټول هېواد چمتو کړي ځکه چې د عربو لښکرې سرحدونو ته راننوتې دي او دا خلک زموږ د تاج او تخت غوښتونکي دي، پخپله يې هم د پوځ په راټولو پيل وکړ، له يوزيات شمير لښکر سره تر ټولو د منځه د حضير درې ته راغی، د هغه دا نيت وو چې په همدې تنګ ځای کې د مسلمانانو منځه ونيسي د هغه د لښکر منځکښه برخه د سردار قبا د او انوش جان تر قوماندې لاندې وه، دغه دواړه مشران د ساساني دولت د بنسټ ايښودونکو له نسل څخه وو، د فارس اتلانو د يوې غونډې په ترڅ کې له يو بل سره دا ژمنه وکړه چې د وطن د ساتنې لپاره خپل سرونه قربانوو، خو د بنمن نگ ته نه پرېږدو، د هغوی دې ژمنې او تړون په دې توګه عملي بڼه غوره کړه چې ځانونه به يو تر بله په ځنځيرونو سره وتړوپه دې توګه که چا غوښتل چې وتبښتي نو تبښتيدلای به نه شي.

خالد رضي الله عنه ته چې دا څرګنده شوه چې د فارسيانو لښکر کنډو

نيولی دی نو اراده يې وکړه چې هغوی غافل کړي او په کوم بل کڼدو، ور داخل شي، خو څرنگه چې هرمز ته هم هره گړۍ خبرونه ورسيدل نو د هرمز لښکر دا ځای پريښوده هماغه لار يې ونيوله چې خالد رضي الله عنه پرې را روان و، خالد رضي الله عنه چې دا لاره هم بنده وليده نو په همدې دره کې يې په يوه داسې ځای ځای ونيوو چې اوبه پکې نه وي، خو هغوی په همدغه حال کې د جگړې تياری پيل کړ، دا د الله تعالی فضل وه، چې ناڅاپه پر اسمان تورې وريځې را خورې شوې او ښه د خوند باران ووریده. مسلمانانو د باران اوبه ښي پريمانه ذخيره کړي. دغه کار هغوی يو غيبي نصرت او تائيد و، گانه او حوصلې يې لوړې شوې.

د ذات السلاسل کاظمه جگړه

په دې ترڅ کې هرمز د جگړې ميدان ته راووت پر اس باندي سپور و او يوه خوا بله خوا يې په ډېر غرور چکر وواهه بيا يې پخپله خالد رضي الله عنه د مقابلې لپاره راوغوښت خو په پټه يې د خپل پوځ سپرو ته امر کړی وه چې کله خالد رضي الله عنه راووت نو تاسو موقعه ته وگورئ او سمدلاسه پرې حمله وکړئ، زموږ مطلب دا دی چې په هره توگه چې وي بايد فتحه وکړو په جنگ کې د غداری مسئله هيڅ مطرح نه ده.

خالد رضي الله عنه وليدل چې د دښمن د پوځ سپه سالار ده ته د مقابلې لپاره نارې وهلي نو سمدلاسه پلي وروان شو، هرمز چې خالد رضي الله عنه پلي وليده نو خپله هم له اس نه راکوز شو، دواړو يوه پر بل د توري گوزارونه پيل کړل.

د هرمز سپايانو وليدل چې خالد رضي الله عنه پر هرمز بريالی کيدونکی دی نو سمدلاسه يې خپل اسونه په چالاکی د جگړې ميدان ته راخوشي

کړل خو هغوی لا رارسیدلي نه وو، چې سيف الله د هرمز ورمیږ پرې کړ، هغه پر ځمکه ولویده او د حلال کړې مرغۍ په څېر ترپیده د اسلام ستر اتل قعقاع رضي الله عنه چې د خالد رضي الله عنه په لور د ایرانیانو یرغل ولیده، نو د تکبیر یوه کفر لړزونکي ناره یې وکړه او د غشي په څېر پرې ور خوشې شو. د سترگو په رپ کې یې د هغو خلکو حمله په شا وتمبوله چې په خالد رضي الله عنه باندې د مچيو په څېر راټول شوي وو. مسلمانانو په ډېر جوش باندې پر فارسیانو یرغل وکړ، په هغوی کې یو شمیر سپایانو ځانونه په ځنځیرونو تړلي وو چې ونه تېښتې خو سره له دې هم مسلمانانو پرې داسې ورځ راوستله چې تېښتې ته اړ شول، هغوی د هرمز له وژل کیدو سره سم خپله روحیه بایللې وه. د جگړې د زیات شدت په نتیجه کې چې قباد او انوش جان خپل ژوند په خطر کې ولیده نو تېښته یې غوره وگڼله، د هغوی له تېښتې سره نور لښکر هم د جگړې له میدانې پښې سپکې کړې خالد رضي الله عنه د هرمز تاج امیر المؤمنین ابوبکر رضي الله عنه ته ولیږه، ابوبکر رضي الله عنه د فتحې د زېږي په اوریدو او د خالد رضي الله عنه د بې سارې میړانې له امله ډیر خوښ شو او د هرمز تاج یې بیرته خالد رضي الله عنه ته وباښه.

حصن المرأة

له دې جگړې نه وروسته خالد رضي الله عنه له خپل فاتح لښکر سره مخ په وړاندې لاړ. په خپله د بصرې د پله په میدان کې د لښکر سره ایسار شو او مشی رضي الله عنه یې په تېښتیدلو فارسیانو پسې ولیږه. مشی رضي الله عنه په ایرانیانو پسې په تلو، تلو کې پر یوه کلا باندې حمله وکړه د دغې کلا مشره یوه ښځه وه د مسلماتانو له ورسیدو سره سمه مسلمانان شوه.

مسلمانانو د دغې کلا نوم حصن المرأة یعنی د ښځې کلا کیښوده.
د مسلمانانو لښکر د عامو خلکو له مال او فصل سره هېڅ غرض ونه کړ، نه
یې د چا څه لوټ کړل، نه یې د چا فصل خراب کړ او نه یې خلک وځورول،
ټول خلک یې په خپل عادي حالت پرېښودل له همدې امله په دغه سېمه کې
بشپړ امن او امان منځ ته راغی.

د ثنا د ویالې جگړه

هرمز، له دنیا تیر شو خو دهغه لیک اردشیر ته رسیدلی و، اردشیر د هرمز
مرستې ته خپل نومیالی اتل قارن له یو ستر لښکر سره راوړپړه، قارن به د
مزار سیمې ته را رسیدلی و چې د جنگ له تښتیدلو او ماتې خوړلو سره
مخامخ شو، ماتې خوړلی لښکر ورته د هرمز د وژل کیدو غمجنه کېسه
وکړله قارن دغه ماتې خوړلی پوځ له ځان سره کړ او د خالد بن وليد رضي
الله عنه د لښکر په لورې په مزله بوخت شو، په لاره کې ورسره د قبا د
اوانوش جان لښکرې هم ملگرې شوې، دغه بې شمیره لښکر د ثنا ویالې پر
غاړه ایسار شو.

له دې خوا نه مشی رضي الله عنه په ماتې خوړلي لښکر پسې په کراره،
کراره روان وو، هغه د لارې پر سر دوه نورې کلاگانې هم فتحې کړې د هغه
د پر مختګ په لاره کې یو ستر سیند خنډ شو، دغه سیند د دجلې د سیند
یو ښاخ وو، مشی رضي الله عنه په ډېر خطرناک حالت کې را ایسار شوی
و، دی ناڅاپه له هغه لښکر سره مخامخ شو چې ساسانیانو د هرمز مرستې
ته رالیږلی و، د هغه سپایانو په ډېره میرانه مقابله کوله خو د دښمن د
لښکر شمیر زښت زیات و، له دې امله په دغه جگړه کې فتحه غیر یقیني
وه، مشی رضي الله عنه ډېر پریشانه و چې په دغه وخت کې یې ناڅاپه د

خالد رضي الله عنه د توري بريښنا او خلا وليده چې ميدان ته له خپل لښکر سره را داخل شو، خالد رضي الله عنه پر داسې وخت ميدان ته راورسيده چې د مثنی رضي الله عنه ملگرې نهيلې او نا اميده ښکاريدل د الله توره د بريښنا په څېر د ظلمت پر پلويانو ورو لويده هره خوا به يې چې مخه کړه د دښمن په پوځ کې به يې کوچې جوړې کړې، فارسيان د خالد رضي الله عنه د حملې له امله داسې وارخطا او تروره شول تا به ويل چې د ميروپه رمه شنه زمريان ورپريوتې دي، په يوه شيبه کې د ساساني پوځ بې شمېره پوځيان او نامتو سرداران د اسلام د اتلانو د توري خوراک شول، په دې ترڅ کې د لښکرو مشر قارن د معقل رضي الله عنه په لاس ووژل شو، انوش جان د عاصم رضي الله عنه په لاس جهنم ته لاړ او د عدي بن حاتم رضي الله عنه مشهور حاتم طايي (د خپل وخت سخاوتمن انسان) په توره د قباد ژوند پای ته ورسیده، د ايراني پوځ د مشرانو له وژل کېدو څخه وروسته په پوځ کې هم نور د مقابلې توان نه و، نه يې د مرو شمير معلوم و نه يې د تپيانو، يو محدود شمېر په تينسته بريالي شول.

د دغه ستر لښکر د ماتې حال چې اردشير ته تفصيل سره ورسیده نو ځمکه يې له پښو لاندې وتښتیده له ډيرې حيرانتيا نه هک پک پاتې شو، چې د لښکر ټول مشران وژل شوي وو.

اخر يې اندرزغر نومې عراقي سپه سالار چې د عربو د بکر بن وائل له قبيلې څخه و د مسلمانانو د مخنيوي لپاره له يوه زيات شمير لښکر سر مامور کړ ورپسې يې يو بل فارسي سپه سالار بهمن جاذويه هم له يوه ستر لښکر سره راوليږه چې د هغه مرسته وکړي اندرزغر هڅه وکړه او يو ستر لښکر يې په دغه سيمه کې راټول کړ، د سرحدي سيمو عريان چې لا تراوسه مسلمانان شوي نه و او له مسلمانانو سره يې دښمني لرله، هغه يې هم د ساسانيانو تر بيرغ لاندې راټول کړل، نږدې، نږدې د دې سيمې ټول

ځمکوال او کروندگر هم په دغه لښکر کې راټول شول د لښکر د نظم او ترتیب څخه وروسته په ډیر لوړ احساس او جذبېه را روان شول او په ولجېه نومې ځای کې ډیره شول.

دولجېه جگړه

خالد بن وليد رضي الله عنه د شني ويايي پر غاړه و چې د دغه لښکر له راتلو نه خبر شو، له خبريدو سره سم يې ځان ولجې ته ورساوه او د دښمن پوځ په وړاندې يې صفونه برابر کړل خالد رضي الله عنه له يوه جنگي تاکتيک نه کار واخيسته، يو شمير لښکر يې د ميدان دواړو خوا ته په داسې توگه پټ کيڼاوه چې دښمن هيڅ پرې پوه نشود د دغه کار له بشپړيدو وروسته يې پر دښمن حمله وکړه، د دواړو لښکرو ترمنځ سخته جگړه پيل شوه دومره سره وجنگيدل چې نور د يوې خوا د جنگياليو صبر او زغم هم نه وو پاتې د تورو او نيزو د ډير چلښت له امله د هر يوه لاسونه شل کيدو ته نږدې وو، خالد رضي الله عنه په همدغه حساس وخت کې د ميدان دواړو خواو پټو شوو خلکو ته د جگړې امر ورکړ، هغوی ډېر په دمه وو، د سترگو په رپ کې د ميدان له دواړو خواو نه پر دښمن راپريوتل په داسې شور او ځوږ يې د تکبير نارې وهلې چې د فارسيانو ډله سره لاره، د دغو تازه لښکرو له حملې نه يو شيبې وروسته د فارس د لښکرو حوصلې ځواب ورکړې، يوه او بله خوا تيت وپرک شول له درې خواوونه د مسلمانانو د تورو او نيزو تربريدو لاندې وو، د تينبتي لپاره يې يوه لاره درلوده او په هماغه يې منډې کړې، اندر زغر له ماتې وروسته په دې بريالی شو چې له ميدان نه روغ وتبښتې خو په داسې وچه او سوځنده دښته وربرابر شو چې له لوږې او تندي پرمنځه را پرېوت.

د ايس جگړه

د بکر بن وائيل د قبيلې په دغه راز ماتې د عراق په عربي نژاده عيسايانو باندې اور بل شو او د خپل سردار بنو عجلان تر مشرۍ لاندې يې په ايس نومې ځای کې د پوځ په راتولولو پيل وکړ.

د اسلام د ستر سپه سالار خالد رضي الله عنه د لښکرو لار لږه شان دمه هم په برخه شوې نه وه چې يو بل لښکر را څرگند شو، خالد رضي الله عنه لږ شاته پوځ په خپل ځای پرېښود او له نور لښکر سره خپله د دې نوي خطرې مخې ته ورغی، دغه لښکر د بدو او عيسايانو وو چې د جگړې لپاره راغلي و، هغوی په مخکېني جگړه کې ذلت اميزه شکست خوړلی و، غوښتل يې چې د خپلې بې عزتۍ انتقام واخلي، هغوی د ايران له پاچا نه هم مرسته غوښتې وه او هغه هم د خپلو وفادارو قبائيلو د مرستې لپاره بهمن جادويه ورليږلې و، بدو د غچ او کسات د جذبې تر اغيزو لاندې جگړه کوله خو د خالد رضي الله عنه په څپر سپه سالار پر خلاف جنگيدل او بری موندل څه اسانه کار نه وو.

د هغه سرتيري مجاهدين په داسې ميرانه جنگيدل چې ساري يې نه درلوده، د هرې رسالې سپايې به د بريښنا په څېر په ميدان کې گرځيده راگرځيده، هرې خوا ته به چې د عيسايانو له خوا نه د جگړې فشار زيات شو نو مجاهدينو به بيا همغه ځای ته ځان رسولی و.

پر دغه وخت ناڅاپه د الله توره وځليده او د بدو سردار سر له تنه لرې ولويده، د هغه په وژل کېدو سره د نور لښکر د همت ملا هم کړه شوه، او د تيبنتې نيت يې وکړ، خوله هغوی سره د مرستې لپاره راغلو ايرانيانو، هغوی تيبنتې ته پرې ښودل، بلکې جگړې ته يې وهڅول، يوه شيبه مقابلې جاري وه په پای کې

د ايرانيانو د مسلمانانو د وژونکو حملو او د تورو بې دريغه گوزارونو ته ځان تينگ نه کړای شو، لښکر ته يې د بېرته را ستنيدو نارې ووهلې د جگړې په ميدان کې يې بې شميره مړي پرېښودل خالد رضي الله عنه چې د هغوی دغه حال وليده نو خپلو جنگياليو افسرانو ته يې نارې کړې چې بنديان يې کړئ، بنديان يې کړئ او که نه وي ويې وژنئ چې د فتنې ريښې له بيخه ووځي د دغه اواز په اوریدو سره د اسلام اتلان پرې ورپرېوتل، بې شمېره يې بنديان کړل او په بې شميره نورو باندې يې ميندې پورې کړې په دغه جگړه کې اويازره عرب او غير عرب وژل شوي وو.

د عراق او عجمو د دغو فتوحاتو خبر چې امير المؤمنين ابوبکر صديق رضي الله عنه واوریده نو زينت زيات خوښ شو بې اختيار يې له خولې نه ووتل چې د عربو بسځې به د خالد په څېر بل زوی را نه وړلای شي

د حيره د خلکو بغاوت

خالد رضي الله عنه ته خبر ورسیده چې د حيره خلکو بغاوت پيل کړی دی، د اسلام نوميالی اتل د دغه خبر له اوریدو سره سم له خپل توريالي لښکر سره له امخيشيا نه کوچ وکړ او د حيره ښار طرف ته په توندۍ سره روان شو، د لښکر ځينې دروند سامان يې په پيريو کې بار کړ او د سيند له لارې بې حيره ته وليږه سردار ازادبه په حيره کې د مسلمانانو د مقابلې لپاره موجود و.

هغه چې د خالد رضي الله عنه د راتگ اوازه واوریده نو خپل زوی يې مخې ته وروپېږه هغه د سيند د اوبو مخه بل لوري ته وگرځوله له دې امله د مسلمانانو پيری په ډنډونو کې ونښتلې، خالد رضي الله عنه چې دا حال وليده نو سمدلاسه يې له خپلو جنگياليو سپرو سره د فرات سيند، باوقلي نومي سيمې ته ځان ورساوه د ازادبه زوی همدغلته له خپل لښکر سره ډيره

شوی و، د اسلام زړور جنګيالي ناخاپه ور ورسېدل او هغه يې له خپلو ملګرو سره ايسار کړل دی او ملګري يې ووژل شول تر دې وروسته خالد رضي الله عنه د سيند مخه بېرته خپل اصلي لوري ته راوگرځوله، په دې توګه بېرته بېرته په اوبو کې روانې شوې او الحيره ته ورسيدلې تر دې وروسته هغوی د بنار په شاوخوا سيمو کې خپل پوځيان خواره کړل او تر خپل کنترول لاندې يې راوستلي د بنار حاکم ازادبه چې د خپل زوی او کسرا له مړينې يو ځای خبر شو، نو په تېښته وټښتیده، مسلمانانو بنار محاصره کړ لږه موده وروسته د بنار خلک د کلابندی له حالت نه په تنګ شول او د عيسايي راهبانو په مشوره يې صلحه وکړه. د صلحې د شرايطو له تامين نه وروسته هغوی د جزيې ورکول ومنل.

کله چې د حيره د فتحي کولو کار پای ته ورسیده نو خالد رضي الله عنه د شکرانې په توګه اته رکعتہ نفل لمونځ وکړ او تر هغې وروسته يې خپلو ملګرو ته وويل: د مټه د جنګ پر وخت زما په لاس کې نهنه تورې ماتې شوې وې، خو څومره سخته مقابله چې له ما سره د فارس خلکو وکړه تر دې مخکې راسره هيچا نه وه کړې.

د فتحي له بشپړيدو نه وروسته خالد رضي الله عنه حيره خپل پوځي مرکز او دارالحکومت وټاکه، دا د مسلمانانو لومړی اسلامي دارالحکومت و چې له جزیره العرب نه بهر منع ته راغلی و.

خالد رضي الله عنه تر يو کاله پورې د اميرالمؤمنين په امر په حيره کې پاتې شو، د بې کارۍ دغه زمانه په خالد رضي الله عنه غوندې عامل انسان ډېره سخته تيره شوه، هغه څو څو ځلې خپلو ملګرو ته ويلي وو، چې که د اميرالمؤمنين ابوبکر رضي الله عنه حکم نه وای نو ما به د عياض بن غنم راتلو ته چې يو کال کېږي په دومة الجندل کې پروت دی او د سوبې او ناکامۍ احوال يې نه معلومېږي انتظار نه وای ايستلی او نه به مې هغه په

خپل پوځ کې داخل کړی وای کله چې د ډیرې وزگارتیا او انتظار له امله د خالد سيف الله رضي الله عنه د صبر جام په مورگو رااوښت نو له حیره او انباط نه یې یو یو کس راوغوښت، د هغوی په لاس یې یو لیک د فارس د پاچا په نامه ولیږه او بل یې ایراني عمالو ته ورولیږه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دا لیک د خالد بن وليد له خوا نه د فارس د پاچا په نوم دی د الله جل جلاله ډېر شکر دی چې ستاسو د پاچاهۍ نظام یې گډوډ کړ ستاسو مکر او مکاری یې ناکامه کړه او اختلاف یې در کې پیدا کړ، که چېرې الله جل جلاله داسې نه وای کړی نو تاسې ته به نور زیان هم در اووښتی وای، اوس ستاسو لپاره غوره لاره داده چې زموږ اطاعت ومني، که داسې مو وکړل نو موږ به ستاسې له سیمې بلې خوا ته لار شو، که نه نو تاسې به له یوه داسې قوم نه ماتې وخورئ چې مرگ یې دومره خوښ دی خومره چې ستاسې ژوند خوښ دی، د ایراني عمالو په نامه یې هم همدغه راز لیک استولی و، ایراني پوځ حیره ته نږدې په انبار او عین التمر کې دیره شوی و.

الانبار

خالد رضي الله عنه د حیره ښار د اسلامي پوځ د مرکز په توگه ټاکلی و، اوس د مسلمانو پوځیانو له پوځي اډې نه په منظمه توگه د ورځې پنځه ځلې د اذان او اقامت، غږ او ریدل کیده خالد رضي الله عنه د یو کال راهیسې په دغه ځای کې میشت و، پر دغه خت کې جریر بن عبد الله بجلي رضي الله عنه هم له خپل پوځ سره د ابوبکر صدیق رضي الله عنه په حکم د خالد رضي الله عنه پوځي اډې ته راغی خالد رضي الله عنه له څه مودې وروسته خپل پوځ

مرتب کړ او د انبار د بناړ په لورې وخوځیده.

د اسلام د لښکرو د مقدمه الجیش مشر اقرع بن حابس رضي الله عنه و، نوموړی د جگړې د میدان ستر اتل وو، دی د یوه داسې خوی څښتن و چې له کفارو سره له جگړې نه پرته یې نور هیڅ نه خوښیدل له همدې امله کله چې هلته ور ورسیده نو سمدلاسه یې له دښمنانو سره جگړه پیل کړه، د انبار بناړ د فرات سیند پر څنډه پروت دی دغه بناړ په حقیقت کې یوه مضبوطه پوځي کلا وه چې څلورو خواو ته یې ژور، ژور خندقونه کنستل شوي وو، ایراني سپایان له پولادي زغرو سره د دې کلا د هر دېوال د ساتلو لپاره ټاکل شوي وو.

د دواړو خواو پوځونو په میدان کې سره مخامخ شول او جگړه پیل شوه، د جگړې له پیل نه مخکې اقرع بن حابس رضي الله عنه په خپل لښکر کې زر (۱۰۰۰) تنه تکره غشي ویشتونکو ته وظيفه ورکړې وه چې د جگړې له پیل سره سم به تاسو د دښمن د مخکیني صف زر تنه په نښه کوئ او له سترگو پرته به یې په بل ځای نه ولی، دغو زر تنو غشي ویشتونکو خپله ورسپارل شوې دنده په ښه توګه سرته ورسوله د الله جل جلاله په فضل یو غشي هم خطا نشو له دې امله د جگړې له پیل سره د دښمن له صف نه زرتنه رانسکور شول تورو ته لا چا لاس هم نه و وروړی د دښمن پوځ په دغه کار سره ډېر سخت وارخطا شو، له همدې امله مسلمانانو د دې ورځې نوم (ذات العيون) یعنی د سترگو ورځ ایښې ده، د ایرانیانو د پوځ مشر شیرزاد، چې د سابط والي و، د دغه راز بدې ورځې په لیدلو سره یې سمدلاسه د صلحي غوښتنه وکړه، خو د هغه د صلحي شرایط خالد رضي الله عنه ونه منل، له همدې امله جگړه بیا په ډېر شدت سره پیل شوه، ایرانیانو خپل خندقونه د مسلمانانو د تورې له خرپ نه لرې او خوندي ساتلي وو خالد رضي الله عنه سمدلاسه د لښکر ټول کمزوري اوښان او څاروي حلال کړل او د خندق په

يوه تنگه برخه کې يې واچول د خندق يوه برخه يې پرې ډکه کړه او مسلمانان پرې وربورې وتل. په دغه ځای کې ايرانيانو بيا ډير شديد مقاومت پيل کړ، خو د مسلمانانو د الله اکبر، رپرېدونکو نارو او د تورو خرپ هغوی په شا وتنبول نږدې و چې تينبستې ته يې اړ کړي، خو شيرزاد بيا هم د صلحې غوښتنه وکړه، خالد رضي الله عنه دا ځل د هغه د صلحې غوښتنه ومنله، د صلحې په تړون کې يو شرط دا وو چې د بنمنان به له مال او اسباب نه پرته يوه داسې ځای ته رسول کيږي چې له هغه ځايه د خپل هېواد سرحد ته ور داخل شي، مسلمانانو د هغوی دغه شرط منلی و، له همدې امله يې شيرزاد له خپل لښکر سره د ايران سرحد ته ورساوه او د انبار بنار له ټول پوځي سامان سره مسلمانانو ته پاتې شوه، تر دې وروسته خالد رضي الله عنه د بنار شاوخوا کلي هم تابع کړل.

عين التمر

تر دې وروسته د اسلام دغه ستر فاتح او اتل خالد رضي الله عنه زيرقان نومی سړی د بنار د حاکم په توگه وټاکه او په خپله د عين التمر، په لورې وخوځيده، عين التمر يو ښکلی بنار و چې ايرانيانو پرې حکومت کاوه، له ايرانيانو سره د دغه بنار په ساتلو کې بني ثعلب نومی غیر مسلمان عربی قبيله هم ملگرې وه، دغه قبيلې د نبوت د درواغزن مدعي شجاع پلوی کاوه، د بنار حاکم، د ايران د ساساني کورنۍ د بهرام چويين زوی مهران و، له هغه سره سرپرېره پر خپل لښکر د تمر او ثعلب قبيلې او زياد عقه بن عقه نومی سردار هم ملگری و، عين التمر ته چې د خالد رضي الله عنه د راتگ اواز راوړسیده، نو عقه مهران ته وويل، له عربو سره عرب په جگړه ښه

پوهیږي، ته مور او خالد، سره پرېږده مور به په خپل منع کې سره پوه شو. عقه له غیر مسلمانانو عربو سره د خالد رضي الله عنه مقابلې ته راووت، دی لا پر اس سپور د خپل لښکر مخکې یوه خوا او بله خوا گرځیده او صفونه یې برابرول، چې ناڅاپه یې په بریښنا وزمه سرعت سره د خالد رضي الله عنه کمند په غاړه کې ورولویده، تر څو په ځان پوهیده بیا د خپل لښکر له مخې نه د مسلمانانو د لښکر مخې ته را رسول شوی وو، د هغه پاتې پوځ چې د خالد رضي الله عنه دغه حیرانوونکي کارنامه ولیده نو زړونه یې ونبوئیدل او له جگړې پرته یې په میدان کې د تینتې گرد پورته شو. مسلمانانو یو زیات شمیر ترینه بندیان کړل.

مهران چې د خپلو عربو ملګرو د جگړې له دې بنسټونکي ډرامې نه خبر شو، په هغه هم له ویرې خولې راغلي ښار یې پرېښوده او وتښتیده، ماتې خوړلي عربان کلا ته ننوتل دروازې یې په ځان پسې وتړلې او له تسلیمیدو څخه یې انکار وکړ، د اسلام جنگیالي ورپسې شول او د کلا خلک یې له څلورو خواوو نه ایسار کړل پر دغه وخت خالد رضي الله عنه څو څو ځلې، هغوی صلحې ته را وبلل، خو هغوی له خپل ضد نه وانه وښتل، خالد رضي الله عنه ډېر په غوسه شو او جگړه یې پیل کړه، د کلا خلک چې د مسلمانانو د تورې خړپ ولیده نو له تسلیمیدو نه پرته یې بله چاره ونه لیده، له ښې سختې جگړې وروسته یې امان وغوښته، خو خالد رضي الله عنه د هغوی غوښتنه ونه منله، له یوې شیبې وروسته، هغوی مجبور شول چې له کوم شرط څخه پرته له کلا نه راوځي او وسله وغورځوي، تردې وروسته عقه او د هغه ځینې سپایان ووژل شول، د عین التمر کلا له یوې معمولې حملې وروسته فتحه کړای شوه.

کلا ته تږدې د عیسایانو یوه کلیسا وه چې څلویښت هلکان د عیسایي مذهب د زده کړې لپاره پکې اوسیدل هغوی چې له دغو حالاتو نه خبر شول

نو د کليسا دروازې يې پورې کړې، خو خالد رضي الله عنه نه يواځې دا چې هغوی ته امان ورکړ، ډېره مهرباني يې هم پرې وکړه. تر دې فتحې وروسته خالد رضي الله عنه غوښتل چې نور هم پر مخ ولاړ شي او شاوخوا سيمې د اسلامي خلافت مرکز ته تابع کړي، خو پر دغه وخت د عياض بن غنم رضي الله عنه يو ليک راغی چې د دومة الجندل، له ښار څخه يې خالد رضي الله عنه ته داسې ليکلي وو چې زما د دښمنانو د لښکر شمېر زښت زيات دی تاسو سمدلاسه زما مرستې ته راشئ د دغه ليک له لوستلو وروسته خالد رضي الله عنه، له خپل خاص لښکر سره د دومة الجندل، په لورې وخوځېده، په حيره کې يې قعقاع رضي الله عنه د حاکم په توگه وټاکه.

د دومة الجندل فتحه

د عياض رضي الله عنه په مقابل کې د عربو مغروره قبيلې لکه بني کلب، بني غسان، بني تنوخ او د بني ضخيم قبيلې مختلفو کورنيو، صف نيولی و، د جگړې په هکله د اکيدر بن مالک او جودي بن ربيعه ترمنځ اختلاف و اکيدر وويل چې جگړه کول عبث کار دی يا به صلحه وکړو، ضمناً يې دا هم ورته وويل: زه تر تاسو خالد رضي الله عنه ښه پيژنم، په اوسنۍ زمانه کې هيڅ څوک هم له خالد رضي الله عنه نه په جنگ ښه نه پوهيږي او نه د هغه هومره نيکمرغه دی، هر قوم چې له خالد سره مقابله کوي که شمير يې هر څومره وي نو ارومرو به له ماتې سره مخامخيږي نو له دې امله تاسو زما خبره ومنئ او له مسلمانانو سره صلحه وکړئ، اکيدر هغه سړی و چې د مؤته په جنگ کې خالد رضي الله عنه بندي کړی و او هغه بيا له رسول الله صلى الله عليه وسلم سره صلحه کړې وه خو جودي او د ښار نور خلک په دې

خبره ټينگ ولاړ وو چې ارومرو به له مسلمانانو سره جگړه کوونو له دې امله يې د اکيدر خبره ونه منله.

اکيدر هغوی سره د مخالفت له امله د هغوی ملگرتيا پرېښودله او غوښتل يې چې له دومة الجندل نه بهر کومې خوا ته لاړ شي له همدې امله د خالد پوځي اډې ته ورغی ځينې خلک وايي چې هغه يې وواژه خو ځينې نور روايتونه وايي چې هغه يې بندي کړ او مدينې ته يې وليږه. د عمر رضي الله عنه په وخت کې خلاص شو او له مدينې نه عراق ته لاړ او هلته يې عين التمر ته نږدې په دويمه، نومي ځای کې استوگنه غوره کړه او د ژوند تر پايه هماغلته اوسيده.

خالد رضي الله عنه له خپلو فاتحو مجاهدينو سره د دومة الجندل ښار بهرني خواته لاړ، په دې توگه له يوې خوا نه عياض بن ربيعه رضي الله عنه سنکر نيولی و او له بلې خوا نه يې د هغوی مخه نيولې وه، جودي بن ربيعه له يوه لښکر سره له کلا نه بهر راووت او له خالد رضي الله عنه سره مخامخ شو، پر همدغه وخت د هغه بل لښکر پر عياض رضي الله عنه حمله وکړه خو د الله مرسته او د مسلمانانو د سربښندنې نتيجه وه چې دواړو لښکرو ماتې وکړه، د خالد رضي الله عنه قهرمانو مجاهدينو جودي ابن ربيعه د لښکر مشر ژوندی ونيو، د هغه پوځ و غوښتل چې له ميدانه وتښتي او کلا ته ننوځي خو د کلا خلکو د مسلمانانو له ويرې نه دروازه بنده کړه په همدغه شيبه کې د اسلام سپايان تورې په لاس ور ورسيدل، يو شمير يې ووژل او يو شمير نور يې بنديان کړل تر دې وروسته يې په کلا حمله وکړه د کلا دننه چې څومره جنگيالي اوسېدل هغه ټول يا ووژل شول او يا بنديان کړای شول.

حصيد، حنافس او مضيق

هغه وخت چې خالد رضي الله عنه په دومة الجندل کې په جگړه بوخت و، د حيره خلک چې د خپل مشر عقه په وژلو خواږدي وو د فارس پاچا ته يې وليکل چې له موږ سره له حيره نه د مسلمانانو په ايستلو کې مرسته وکړئ، د حيره عربو د ليک له امله د فارس دربار خپل دوه تنه پوځي افسران زر مهر، او زورب له يوه جنگيالي لښکر سره د هغوی مرستې ته راوليږل دغه دوه افسران چې د انبار شاوخوا ته را ورسيدل، نو د حصيد او حنافس عربي قبائيلو ته يې وليکل چې تاسو هم له خپلو جنگياليو سره له موږ سره ملگري شئ، قعقاع رضي الله عنه چې په حيره کې د خالد رضي الله عنه پر ځای کار کاوه او له دې حاله خبر شو نو سمدلاسه يې عبد بن قديس رضي الله عنه د حصيد او عروه رضي الله عنه د حنافس په لوري وليږل، د دې لپاره چې د دغو دواړو عربو قبيلو لښکرې د فارس له لښکر سره يو ځای نشي هغوی دواړو د دغو عربو قبيلو لارې بندې کړې، په همدغه وخت کې خالد رضي الله عنه هم حيره ته راورسيده.

سره له دې چې خالد رضي الله عنه له دومة الجندل نه په دې نيت را خوځيدلی و چې د فارس د پاچا پر مرکز مدين باندې حمله وکړي خو کله چې دلته راغی او دا حالات يې وليدل نو د قعقاع رضي الله عنه په مشوره يې پر مدين باندې له حملې کولو نه د مخه دا غوره وگڼله چې لومړی دغه لښکر ته ماتې ورکړي، د همدې پريکړې پراساس، قعقاع بن عمرو رضي الله عنه، تميمي رضي الله عنه، او ابو لیلی رضي الله عنه په ډېره چټکۍ سره د زوربه او زر مهر د لښکرو په لور ورغلل له بل پلوه خالد رضي الله عنه ته دا خبر هم را ورسیده چې د عقه د وينې د بدل لپاره هذيل بن عمران په

مضيح نومې ځای کې لښکر راټول کړی دی او همدارنگه ربیع بن بحیر هم په ټنې او بشرکي پوځونه راټول کړي دي او دا هڅه کوي چې د زر مهر او زوربه لښکرو سره یو ځای شي.

د دغو خبرونو له اوریدو څخه وروسته خالد رضي الله عنه هم له خپل زور او جنګیالي لښکر سره په تمر نومې ځای کې له قعقاع رضي الله عنه او ابو لیلی رضي الله عنه سره یو ځای شو، له هغه ځای نه یې قعقاع رضي الله عنه حصید او ابو لیلی یې حنافس ته ولیږل.

د حصید جګړه

قعقاع رضي الله عنه چې حصید ته ورسیده، هلته یې ولیدل چې د زرمهر او زوربه لښکرو سنګر نیولی دی او د مقابلې لپاره ځانونه چمتو کوي، قعقاع له رسیدو سره سم پرې حمله وکړه په دې توګه یوه سخته جګړه پیل شوه، د فارسي لښکر یو زیات شمېر خلک ووژل شول، قعقاع رضي الله عنه د یوې بریالۍ حملې په نتیجه کې د زر مهر سر په توره غوڅ کړ، زوربه د اسلام د یوه بل نومیالي او سرښندنکي مجاهد عصمته بن عبدالله رضي الله عنه له خوا نه ووژل شو، په دې توګه ایرانیانو ماتې وکړه او د وارخطایې په حالت کې یې په تیښته پیل وکړ، د تیښتې پر وخت یو زیات شمیر د مسلمانانو له خوانه ووژل شول او یو شمېر نور یې ژوندي ونیول یو زیات شمېر یې د تیښتې په حالت کې حنافس ته ورسېدل، هلته یې لا د پښو تڼاکې نه وې بڼې شوې چې ابولیلی رضي الله عنه ور ورسېده، د حصید جګړه یې بیرته په ذهن کې را ژوندی شوه دلته هم له هغه راز تباهی او مرګ ژوبلې سره مخامخ شول لکه دا چې له دې ځای نه هم د یوه بوذرجمهر نومې افسر په مشرۍ مضيح ته وتښتیدل، هلته له هذیل بن عمران سره چې د نا مسلمانان عربي

قبيلو لښکر يې راټول کړی و يو ځای شول.

خالد رضي الله عنه چې د فارس د لښکر د ماتې، تينبستې او په مضيح کې د هذيل بن عمران له لښکر سره د يوه ځای کېدو له حاله خبر شو نو په پرده کې يې قعقاع رضي الله عنه ابو ليلي رضي الله عنه، عبد رضي الله عنه او عروه رضي الله عنه د اسلام د لښکر افسرانو ته وليکل چې په يوه ټاکلي شپه ټول مضيح ته را ورسېږي په خپله هم په همغه ټاکلي نېټه مضيح ته روان شو.

د مضيح جگړه

د اسلامي پوځ ټول افسران په همغه ټاکلي شپه مضيح ته را ورسېدل، د شپې په تياره کې يې له څلورو خوانه د هذيل پر لښکر يرغل وکړ، د هغوی ټولو د الله اکبر نعره د هذيل له ويدو لښکريانو نه واريار خطا کړ، کله يې چې د تکبير نارې تر غوږ شوې او سترگې يې وغړولې، نو له ځلنده تيرو تورو سره مخامخ شول، خواران ډېر پريشانه او وارخطا شول، تر څو يې ځانونه خوځول، مسلمانانو بيا سم نيمايي له تورو نه تير کړي وو، د دغه لښکر زياته برخه ووژل شوه يوازې د هذيل د ډلې يو څو تنه په تينبسته بريالي شول.

خالد رضي الله عنه ته دا څرگنده وه چې ربيعه بن بحير، په ثنی او بشر نومې ځای کې له خپل لښکر سره ديره شوي دي، له همدې امله يې د مضيح له فتحه کولو نه وروسته سمدلاسه له قعقاع رضي الله عنه او ابوليلي رضي الله عنه سره يوه شپه وټاکله په خپله يې هم په همغه ټاکلي شپه ځان ثنی ته ورساوه او له درې خواو نه د ربيعه په لښکر را پريوتل.

د ثنی او بثر فتحه

د ربیعہ په وېده لښکر ناخاپه د تورو تندر را ولوېده، د شپې تیاری او د تیرو تورو خړپ، دغه لښکریان دومره وارخطا کړل چې هېڅ یې هم له لاسه پوره نشول ټول لښکر د شپې تیاری او تیرو تورو وخور، څه جنګي وسایل او سامان چې په ښار کې وو، هغه د اسلام جنګیالیو ترلاسه کړل، چې د غنیمت د قانون پر اساس پنځمه برخه د جنګ له بندیانو سره مدینې منورې ته ولیږله د دې جګړې په بندیانو کې د ربیعہ بن بحیر، لور صابحه هم وه، هغه په مدینه کې علي رضي الله عنه په بیه واخیستله او په نکاح یې کړله، دې میرمنې نه د علي رضي الله عنه دوه اولاده عمر بن علي رضي الله عنه او رقیه بنت علي رضي الله عنها پیدا شول، عمر رضي الله عنه بن علي د پنځوس کلونو په عمر وفات شو.

تر دې فتحې وروسته خالد رضي الله عنه له بثر، نه د رحناب، په لور روان شو، په رحناب کې د عقه زوی هلال، له خپل لښکر سره موجود و، خو ملګرو یې چې د اسلام د لښکرو اواز واوریدله خپل مشر یې په میدان پرېښوده او په تېښته وټنښدل، هلال چې دا حال ولېده، نو خپله یې هم ځان ټینګ نه کړای شو، په رحناب کې د اسلام له جنګیالیو سره هېچا مقابله ونه کړه، له دې امله خالد رضي الله عنه د فراض د ښار په لوري وخوځیده.

د فراض جگړه

د خالد رضي الله عنه د ناخاپي او تباہ کوونکو بریدونو خبر د عراق په ټولو سیمه کې خپور شوی وه، له همدې امله د شاوخوا وړې غټې قبیلې چې په دښتو کې اوسیدلې، دیرې سختې ویرې اخیستې وې، هغوی خپل خیر په دې کې ولېده چې له مسلمانانو سره صلحه وکړي.

په دې توگه به چې خالد رضي الله عنه لښکرې هر ځای ته رسیدلې نو د هغې سیمو اوسیدونکو به اسلام یا جزیې ته غاړه ایښودله خالد رضي الله عنه له خپل پوځ سره د فرات د سیند تر څنګ د شمالي سیمو په لور حرکت وکړ، په لاره کې زیاترو قبیلو ورته د اطاعت سره تیت کړل په همدې ترڅ کې فراض ته ورسیده فراض هغه سیمه ده چې د شام، عراق او الجزیره بریدونه پکې سره یو ځای شوي دي دغه سیمه د عراق او شام په انتهایي شمالي برخه کې لږته ده، که عیاض بن غنم دومة الجندل فتحه کړی وای، نو بنایي خالد رضي الله عنه دغه ځای ته نه وای راغلی، ځکه د ابوبکر رضي الله عنه نظر دا نه و چې شام او عراق دې دواړه فتحه شي هغه یوازې دا غوښتل چې د دواړو هیوادونو په سرحدي پولو کې دې چې له جزیره العرب سره نښتې دي، امن او صلحه وي چې ایرانیان او رومیان له دغه لوري نه پر عربو برید ونه کړای شي، خو الله جل جلاله ته دا منظوره وه چې دغه دواړه هیوادونه د خالد رضي الله عنه په لاس فتحه شي او د اسلام بیرغ پکې اوچت شي له همدې امله داسې اسباب او عوامل پیدا شول چې خالد رضي الله عنه تر دغه ځایه راشي او په دې توگه مسلمانانو ته له بري خوانه پر شام باندې د یرغل لاره پرانیستل شوه، د ایرانی سرحدونو له لارې ورته پر رومیانو باندې د برید لاره خلاصه شوه، دا یو داسې معجزه وزمه کار و

چې د ابوبکر رضي الله عنه په خيال کې هم نه تيریده اخر دغه ستره کارنامه د عراق او شام فتحه د داسې اتل مسلمان په لاس سرته ورسیده چې په رېښتيا هم د عربو او عجمو ښځو د داسې زوی له راوړو نه عاجزې دي، خالد رضي الله عنه په فراض کې يوه مياشت تم شو.

په فراض کې له روميانو او ايرانيانو نه پرته ډيرې نا مسلمانان عربي قبيلې هم راټولې شوې وې، دغو ټولو په گډه سره يو ستر لښکر جوړ کړی وه، دغه خلک د خپل لښکر په ځواک او بري دومره غره وو چې د اسلام د جنگياليو مجاهدينو مخې ته پخپله راووتل.

خالد رضي الله عنه هم په توندي سره ځان د فرات سيند غاړې ته ورساوه، لږه شيبه وروسته ډېره خونړۍ جگړه پيل شوه، د اسلام نومياليو مجاهدينو په دواړو لاسونو داسې تورې چلولې چې روميان ورته گوته په غاښ شول او يوه شيبه وروسته يې په ډېره وارخطايۍ له ميدانه وتښتېدل، د هغوی تر څنگ ايرانيانو او عربو هم د خالد رضي الله عنه د ملگرو د تورې خرب ته ځان ټينگ نه کړای شو، هغوی هم له يوې شيبې وروسته ورپسې له ميدان نه ښپې سپکې کړې، مسلمانان هم ورپسې شول د جگړې ميدان هم ښه پراخه وو، څومره چې هغوی تښتېدل، هومره دوی هم ورپسې و، خالد رضي الله عنه خپلو فاتحو مجاهدينو ته حکم وکړ چې تر څو ما امر نه وي کړی تر هغې مو خپلې تورې ښې بې دريغه چلوئ له همدې امله د دښمن د وژل شوو شمېر په دغه جگړه کابو سل زره تنو ته رسيږي.

له دې سترې فتحې نه وروسته خالد رضي الله عنه تر لس ورځو پورې په فراض کې ميشت شو، تر هغې وروسته له خپل فاتح پوځ سره د ۱۲ هجري کال د ذی القعدې په ۱۵ نېټه بېرته حيره ته راستون شو.

پو شام باندي حمله

ابوبکر صدیق رضي الله عنه د ۱۳ هجري ۶۳۶ ميلادي کال په پيل کې پر شام باندي له خو خواوونه د حملې حکم ورکړ، ابو عبیده رضي الله عنه ته يې پر حمص باندي، يزيد بن ابوسفیان رضي الله عنه ته يې پر دمشق، شرحبیل رضي الله عنه ته يې پر اردن او عمرو بن العاص رضي الله عنه ته يې پر فلسطين باندي د حملې حکم ورکړی و د دغو ټولو پوځي افسرانو تر قوماندې لاندي پوځ شمير څلورويشت زرو تنو ته رسېده.

د اسلام دغه ننګيالي مجاهدين چې د عربو له بریدونو نه واوښتل نو قدم په قدم يې د روميانو له پوځ سره مقابلې پېښه شوه ځکه هغوی لا د منځه د جگړې لپاره ځان چمتو کړی و، پر دې سربېره د روم قيصر له ټول هېواد نه پوځونه راټول کړي وو او د جلا جلا افسرانو په مشرۍ يې د مسلمانانو مقابلې ته را استولي وو، د دغو حالاتو په نظر کې نيولو سره د اسلام افسرانو پريکړه وکړه چې ټول پوځونه بايد يو ځای شي او امير المؤمنين ابوبکر صدیق رضي الله عنه ته يې وليکل چې د مرستې لپاره نور پوځونه راوليږي له همدې امله خالد رضي الله عنه هم چې د عراق د فتحه کولو قومانده ورکړي شوې وه له هغه ځايه دمشق ته روان شو، له بل پلوه د روم قيصر هم د مسلمانانو د مقابلې لپاره يو ستر پوځ راليږلی و، دغه پوځ چې اجنادين نومې سيمې ته راورسيده نو هماغلته يې د جگړې لپاره ترتيبات پيل کړل.

خالد بن وليد رضي الله عنه او ابو عبیده بن جراح رضي الله عنه له خپلو لښکرو سره د اجنادين په لوري وخوځيدل نورو افسرانو ته يې وليکل چې اجنادين ته ځان را ورسوي په دې توګه شرحبیل رضي الله عنه، يزيد رضي

الله عنه او عمرو بن العاص رضي الله عنه هم په خپل وخت اجنادين ته راورسیدل، خالد رضي الله عنه تر ټولو د مخه حمله وکړه له یوې ډیرې اوږدې او خونړۍ جگړې وروسته چې درې زره مسلمانان پکې شهیدان شول فتحه وشوه دغه جگړه د ۱۳ هجري کال د جمادي الاول په ۲۸مه نېټه پېښه شوې وه.

خالد رضي الله عنه چې له دغې جگړې نه خلاص شو نو بېرته یې د دمشق لوري ته مخه وکړه، هلته چې ورسېده نو ښار یې له هرې خوا نه محاصره کړ، دغه محاصره د ابوبکر صدیق رضي الله عنه په وخت کې پیل شوه، خو فتحه یې د عمر رضي الله عنه په وخت کې پای ته ورسیده.

د دمشق جگړه

دمشق د شام ستر مرکز و، څرنګه چې عربان له ډېرو پخوا زمانو نه د سوداګرۍ لپاره دمشق ته راتلل، نو د دغه ښار د عظمت او ښکلا اوازه په ټولو عربو کې خپره وه، له همدې امله خالد رضي الله عنه په ډېر اهتمام سره د ښار د کلابندۍ پلان جوړ او عملي کړ، د ښار د سترو دروازو د ساتنې لپاره یې هغه ستر ستر افسران وټاکل چې د شام د ګڼو ولایتونو د فتحه کولو لپاره ټاکل شوي وو، په دې توګه عمرو بن العاص رضي الله عنه د توما او شرحبیل رضي الله عنه د الفرادیس، ابو عبیده رضي الله عنه په الجاثیه دروازو باندې وټاکل شول، په خپله خالد رضي الله عنه، له پټخه زره پوځ سره باب الشرق ختیځې دروازې ته نږدې ډیره شو.

عیسایانو چې د دغې محاصرې انتظامات، ترتیبات او سختي ولېدله، نو همت یې بایلوده، د هغوی جاسوسان به د مسلمانانو د لښکر منځته راتلل او لیدل به یې چې پوځ په ډېر خوښۍ او خوږ سره د دې فتحې لپاره لیواله

دي هر سپايي د ثبات او ټينگار اتل ښکاري، خو سره له دې هم د روميانو زړونه په دې ډاډه وو چې هرقل لا ژوندي دی او له حمص نه مرستيال پوځونه را خوځيدلي دي.

خالد رضي الله عنه ضرار ته له دوه زره سورو سره حکم وکړ چې ته به د اسلام د لښکر د ساتنې لپاره شاوخوا ته گرځې راگرځې خو ضرار رضي الله عنه عرض وکړ، چې دغه کار خو بالکل زما د طبيعت خلاف دی، زه خو له دښمن سره مخامخ جگړې ته ليواله يم، خالد رضي الله عنه ورته وويل چې تاته اجازه ده هر چېرته دې چې دښمنان پيدا کول له تورې نه يې تيره

عيسايانو فکر کاوه چې د عربو خلک د زغملو توان نه لري نو له دې امله که موږ لېشان جگړه اوږده کړو له يوې خوا به ژمی راشي او دا خلک به له يخنۍ نه تنگ شي او له بلې خوا به د قيصر پوځونه هم زموږ مرسته ته راشي، خو د دوی دواړه اميدونه له خاورو سره برابر شول، ځکه مسلمانانو د يخنۍ په وړاندې داسې مقاومت وښوده چې په حملو کې يې هيڅ کمي را نغی او له بل پلوه خالد رضي الله عنه دوی الکاح نومي افسر له يوه تکړه پوځ سره له دمشق نه يو ميل لرې وليږه چې که دمشق ته مرستيال پوځونه راشي منځه يې ونيسي او موږ پرې خبر کړئ له همدې کبله هرقل چې کوم پوځونه له حمص نه رالېږلي وو د هغوی منځه ونيول شوه جگړه له څلورو خوانه په ښار باندې پيل شوې وه، د دمشق خلک له هرې خوا نه کلابند وو، يو شمير خلکو يې د صلحې مشوره وکړه، خو د ښار مشر توما دغه خبره ونه منله.

په پای کې د ښار خلکو توما ته وويل چې موږ به تر څو پورې په دغه راز حالت کې ژوند کوو يا له کلا نه بهر شه او له دښمنانو سره مقابله وکړه يا پاچا ته د مرستې لپاره ليک ورواستوه، توما هغوی ته وويل: کله چې مسلمانان پر ښار حمله وکړي نو موږ به د ديوالونو له سره پر هغوی باندې د غشو او تيربو باران جوړ کړو، په دې توگه به يو څو ورځې تيرې شي او مرستيال پوځونه به راوړسېږي، کله چې له مرکز نه دغه مرستيال پوځونه راوړسېدل نو بيا به له کلا

نه بهر پر هغوی یوه سخته حمله وکړو او ماتې به ورکړو.

یوه ورځ همداسې تیره شوه خو بله ورځ د اسلام برمیالیو مجاهدینو له خلوږ خواوو نه پر کلا باندې د غشو او تیږو باران جوړ کړ، په دغه منځ کې د شرحبیل بن حسنه رضي الله عنه خو ملگري زخمیان شول او ایبان بن سعید رضي الله عنه په شهادت ورسیده د ایبان رضي الله عنه بښځې چې د خپل میړه د شهادت خبر واوریده نو په وسله یې ځان سنبال کړ او د شرحبیل رضي الله عنه په لښکر کې داخله شوه، د ښار مشر توما چې د شرحبیل رضي الله عنه ملگري ټپیان او خواږه واره ولېدل نو له خپل پوځ سره له دروازې نه بهر راووت شرحبیل رضي الله عنه چې توما ولېده نو خپلو ملگرو ته یې وویل چې لږ پر شا ولاړه شی هغوی چې لږ پر شا ولاړل نو توما داسې فکر وکړ چې مسلمانانو شکست خوړلی دی او تښتي، خو یوه شیبه وروسته د اسلام جنګیالی بیرته د توما له ملگرو نه راتاو شول، د ایبان بن سعید رضي الله عنه بښځه هم لږ شان لرې ولاړه وه پر دښمنانو یې د غشو باران جوړ کړی وه، د هغې یو گوزار هم نه خطا کېده.

توما چې لږ رامنځ کې شو نو له شرحبیل رضي الله عنه سره مخامخ شو، دواړو خپلې تورې له تیکې نه راوايستلې او پر یوه بل یې گوزارونه پیل کړل، توما په پرله پسې توګه په شرحبیل رضي الله عنه گوزارونه کول، خو شرحبیل رضي الله عنه هم په ډېره مېړانه دفاع کوله، پر دغه وخت د سعید بن ایان رضي الله عنه بښځې د توما سترګه په نښه کړله، او د غشي په یو گوزار یې پرې سوری کړه، په دغه کار سره توما د وار خطایۍ په حالت کې پر شا ولاړ او له خپل لښکر سره یې د کلا په لوري منډه کړه مسلمانان هم ورپسې شول، خو کلا ته چې ورنږدې شول نو د کلا خلکو پرې له پاسه د تیږو او غشو باران جوړ کړ په دغه القاء تلعاو کې توما بیرته له خپل لښکر سره کلا ته ننوت او دروازې یې په ځان پسې وتړلې خو ورځې وروسته د اسلام دښمنانو د شپې له خوا نه له هرې دروازې نه یوه یوه رساله پر مسلمانانو باندې د شبنخون لپاره راوړلېده خو

خالد رضي الله عنه كله دومره بې خبره وو چې د بنمن يې په دومره معمولي پلان رابښكيل كړاى شي، هغه مخكې تر مخكې په هره خيمه كې وسله وال ساتونكي ټاكلې وو، هغوى په ډېر دقت سره څوكى كوله سربېره پر دې يې ضرار بن ازور رضي الله عنه هم له دوه زره سپرو سره د دغه كار لپاره ټاكلې و، له همدې امله څنگه چې د بنمنان له كلا نه را ووتل، مسلمانانو ورته ځانونه چمتو كړل له هرې خوانه يې په ډېره مېړانه ورسره مقابله وكړه، په زرگونو تنه د بنمنان په دغه شپه ووژل شول، په دغه جگړه كې د شرحبيل رضي الله عنه مېړانه د ستاينې وړ ده.

د دمشق فتحه

د شپې له ناڅاپي يرغل نه چې دغه جگړه پيل شوه ټوله ورځ يې دوام وكړ، د اسلام د بنمنانو په زرگونو مړي په ميدان كې پريښودل او دې ته اړ شول چې بېرته كلا ته ننوزي، د هغوى مشر توما چې د خپل لښكر ماتې وليده چې كلا ته گور او مات راننوتل نو ډېر سخت خپه شو او ويرې واخيست، هغه دا گومان كاوه چې د شپې په همدغه ناڅاپي حمله به د مسلمانانو كار پاى ته ورسوم، خو سربېره پر دې چې مسلمانان يې د كلا له دروازونه يو گام په شا تگ ته اړ نه كړاى شول، پخپله يې هم ډېر مالي او ځاني تاوان وليده. د كلا نورو مشرانو چې د جگړې نتيجه وليده، په ډېره غوسه يې توما ته وويل، موږ خو مخكې درته ويلي وو چې مسلمانانو ته په جگړه كې څوك ماتې نشي وركولاى. كه اوس هم ته زموږ د صلحې مشوره نه منې نو موږ به پخپله له مسلمانانو نه امان وغواړو، توما هم چې د جگړې نتيجه يې د ثبات پېښې ښويولې وي، د هغوى مشورې ته له ناچارۍ نه غاړه كيښوده، ابو عبيده رضي الله عنه ته راغى او د صلحې غوښتنه يې وكړه، ابو عبيده رضي الله عنه د هغه د صلحې غوښتنه ومنله خو خالد رضي الله عنه د

صلحې له تړون نه خبر نه و، هغه په خپل خاص جنګي مهارت سره ختيځه دروازه ماته کړه او ښار ته له خپلو تورزنو سره ورننوت په يوه شيبه کې يې د اسلام په زرگونو دښمنان له تورو تېر کړل.

ابو عبيده رضي الله عنه چې دمشق ته د خالد رضي الله عنه له ننوتلو نه خبر شو نو سمدلاسه يې هغه د صلحې له تړون نه خبر کړ، خالد رضي الله عنه په دې خبره حيران شو چې دا څنګه صلحه شوه، موږ خو ښار ته د تورې په زور را ننوتلي يو، خو په پای کې دا پرېکړه وشوه چې توما او د هغه ملګري دې له کلا نه ووځي، په دې توګه د دمشق ښار د اسلام د ننګيالو مجاهدينو په لاس فتحه شو د دې پر تمينې فتحې خبر د غنيمت له مال سره د اسلامي خلافت مرکز ته واستول شو.

د خلافت مرکز ته د استازي له رسيدو نه خو ورځې د مخه امير المؤمنين ابوبکر صديق رضي الله عنه وفات شوی وه او د هغه پر ځای عمر رضي الله عنه د خلافت چارې سنبال کړې وي هغه چې د دغې سترې فتحې خبر واوریده نو ډېر خوښ شو.

د شام عامل

د اسلام د دغه ستر فاتح او مجاهد جنرال خالد بن وليد رضي الله عنه د تورې په خړپ سره تر شپاړسم هجري کال پورې ټول شام د اسلامي خلافت يوه برخه شوه، د شام تر فتحه کولو وروسته د دې خبرې لپاره هم ضرورت و، چې هلته د خلافت له خوا نه يو تورزن او مدبر حاکم وټاکل شي چې دغه نوی مسلماننه سيمه اداره او کنترول کړای شي، په دغه کار کې هم خالد رضي الله عنه پوره پوره برخه واخيستله، د شام خلکو ته که د خالد رضي الله عنه د تورې جوهر د جګړې په ميدان کې ښکاره او تشبیت شوی و نو، د

حکومت په تدبير او سالمه اداره کې هم د هغه په اسلامي اخلاقو او جوهر معترف شول، خالد رضي الله عنه د اسلامي خلافت د دربار له خوا نه د شام د هغه برخې عامل يعنې ستر حاکم وټاکل شو چې د روم د پاچا هرقل د امپراطورۍ بريدونه ترې نه پيل کېږي، خالد رضي الله عنه په دغه سرحدي سيمه کې چې کلونه کلونه يې د روميانو د برچې او نېزې تر سيورې لاندې ژوند کړی وه داسې نظم او انتظام منځته راوسته چې هيڅکله هم چا د فتنې او شرارت را منع ته کولو ته زړه نښه نه کړای شو.

خالد رضي الله عنه کابو په يو سلو پنځه ويشت (١٢٥) جگړو کې گډون کړی وه، حملې يې کړي دي او مقابلې يې کړي دي، د هغه وخت حمله او يا دفاعي مقابله هم د نن ورځې د جنرالانو په څېر نه وه چې د ميز پر سر د جگړې نقشه او پلان جوړ کړي او په خپله ورته په کوم گونډه ځای (Operation Room) يا د عملياتو خونه کې بې غمه او خوندي ناست وي.

د خالد رضي الله عنه زياتره جگړې داسې دي چې په هغو کې تر هر چا مخکې دی د جگړې ميدان ته ور وتلی دی او د دښمن له خطرناکو اتلانو سره يې پنجه ورکړې ده، د مټه په جگړه کې د خالد رضي الله عنه په لاس کې نهه (٩) تورې ماتې شوې وې، لکه څنگه چې درنو لوستونکيو ولوستل په زياتره جگړو کې د هغه يوې خطرناکې او بريالۍ حملې او بې سارې شجاعت د جگړې د بري او ناکامۍ پريکړه کړې ده، د دښمن د لښکر د نومياليو سردارانو سرونه د خالد رضي الله عنه په لاس له سره بيل شوي دي او په نتيجه کې، د نور لښکر د ارادې ماني نړيدلې ده، د يوه روايت پر اساس د هغه په ټول وجود کې داسې ځای نه وه چې د زخم او ټپ نښه پرې نه وي، هغه ددې لپاره په دومره جوس او خوږ جهاد کاوه او د دښمن د لښکر د تيرو تورو څنگل ته به يې ور دانگل چې د شهادت لوړ مقام يې په نصيب شي.

د خالد رضي الله عنه غزل

په اولسم (١٧) هجري کال کې د شام له فتحې نه وروسته د خالد رضي الله عنه د غزل مسئله هم يوه ډېره ستره پېښه ده.

په دغه برخه کې د عامو مورخينو نظر دا دی چې عمر رضي الله عنه د خلافت د چارو له سنبالولو سره سم لومړی حکم د خالد رضي الله عنه د معزولۍ په برخه کې صادر کړ، خو دا خبره سمه نه ښکاري.

حقيقت دا دی چې عمر رضي الله عنه له ډيرې مودې راهيسې د خالد رضي الله عنه د ځينې بې اعتداليو له امله ناراضه وو، خو سره له دې يې هم د خلافت په پيل کې هغه ته هېڅ هم ونه ويل د خالد رضي الله عنه دا عادت وو چې د لښکر د خرڅ او مصارفو پانې او اسناد به يې د خلافت دربار ته نه لېږل له همدې امله عمر رضي الله عنه هغه ته وليکل چې په راتلونکي کې دې مسئلې ته پاملرنه وکړې خو په ځواب کې خالد رضي الله عنه ورته ليکلي وو چې زه د ابوبکر رضي الله عنه له زمانې راهيسې همداسې کوم اوس له خپل پخواني عمل نه نشم او وبستلای څرگنده خبره ده چې د عمر رضي الله عنه په څېر خليفه دغه راز خود مختاری نشوای زغملای په داسې حال کې چې د بيت المال د پيسو مسئله هم په کې وي، له همدې امله يې خالد رضي الله عنه ته وليکل چې ته يوازې په دې شرط سپه سالار پاتې کيدای شې چې د پوځ د مصارفو حساب تل د خلافت مرکز ته را واستوي خالد رضي الله عنه دغه شرط نه و منلی همدا لامل و چې هغه يې د پوځ له سپه سالارۍ نه معزول کړ، حافظ ابن حجر رحمه الله دغه پېښه په الاصابه نومې کتاب کې د خالد رضي الله عنه د پېژندنې په برخه کې په تفصيل سره ليکلې ده، خو سره له دې يې هم هغه بالکل نه و معزول کړی بلکې د

ابوعبيده رضي الله عنه امين الامت تر قوماندې لاندې و. تر دې وروسته په همدغه کال ١٧ هجري ٦٣٨ ميلادي يوه بله پيښه داسې وشوه چې خالد رضي الله عنه يو شاعر ته لس زره روپۍ انعام ورکړ. کاتبانو دغه پيښه عمر رضي الله عنه ته وليکله، عمر رضي الله عنه ابو عبیده بن الجراح رضي الله عنه ته وليکل چې که خالد رضي الله عنه دغه پيسې له ځانه ورکړي وي نو اسراف يې کړی دی او که د بيت المال له پيسو نه يې ورکړي وي نو خيانت يې کړی دی، په دواړو صورتونو کې د عزل وړ دی.

د خالد رضي الله عنه د عزل کيفيت هم د اوریدو وړ دی: د خلافت هغه استازي چې د خالد رضي الله عنه د عزل مکتوب راوړی وه، له هغه نه يې په عام مجلس کې پوښتنه وکړه، چې دا انعام تا له کوم ځايه ورکړ؟ که خالد رضي الله عنه په خپله تېروتنه اقرار کړی وای نو د عمر رضي الله عنه حکم دا و چې له سزا نه يې تېر شي، خو هغه د خپلې تېروتنې منلو ته چمتو نه و، د خلافت استازي مجبوراً د عزل د علامې په توگه د هغه له سره خولۍ رابښکته کړه او د هغه د سر غرونې په توگه يې د هغه پگړۍ د هغه له غاړې نه تاوه کړه.

د دې پيښې ساری د نړۍ په تاريخو کې نه ليدل کېږي چې دومره ستر سپه سالار چې ساری يې په ټوله اسلامي نړۍ کې لاسه چې په گرده نړۍ کې هم نه ليدل کيده او هغه چې تورې او ميرانې يې د ارتداد د وخت د فتنې ريښې داسې له بيخه ايستلې وې چې تر مودو مودو پورې يې چا نوم پر خوله نشوای اخيستلای.

هغه چې د تورې خرپ يې تل د جگړې نقشه او مخه د اسلام په گټه بدله کړې وه. هغه چې د کفر په وړاندې يې په (١٢٥)، يو سلو پنځه ويشت جگړو کې برخه اخيستې وه، هغه چې په تورې سره يې د شام او عراق د قسمت پرېکړه شوې وه او بالاخره هغه چې رسول الله صلی الله عليه وسلم ورته د

سيف الله لقب ورکړی وه

هغه ته نن د خلافت د يوه معمولي استازي له خوا نه د خپل فاتح لښکر په منع کې په دې توگه سزا ورکول کېده او د هغه له خولې نه اه او سپن قدرې هم ونه وت، دغه پېښه له خواړخه د غور وړ ده.

له يوې خوا نه خو د دومره ستر سپه سالار نیک نفسي او حق پرستي ښيي، له بلې خوا نه د عمر رضي الله عنه خلافت د عدالت، د نظم او د سپلين برم او جلال ښيي، چې خالد رضي الله عنه د عراق او شام فاتح د يو سلو پنځه ويشت (۱۲۵)، جگړو فاتح جنرال سره حساب کولای شي او هغه ورته غاړه پردي، له دې پېښې نه د دغه وخت د اسلام د مجاهدينو د شرعي اطاعت احساس هم ښه څرگنديدای شي.

خالد رضي الله عنه چې مدينې ته راغی نو د عمر رضي الله عنه حضور ته راغی او ورته ويې ويل: ای امير المؤمنين! قسم په الله جل جلاله تاسو زما په برخه کې انصاف نه دی کړی.

عمر رضي الله عنه ترې نه پوښتنه وکړه: تاسره دومره شته د کومه شول؟ خالد رضي الله عنه وويل دا ټول زما د غنيمت برخه ده که له اویازره روپيونه چې زما برخه ده هر څومره زیاتې شوې زه به هغه بيت المال ته تحويل کړم.

له حساب نه وروسته شل زره روپۍ زیاتې شوې، سمدلاسه يې بيت المال ته تحويل کړې.

عمر رضي الله عنه د خالد رضي الله عنه په دغه شريفانه عمل ډېر خوښ شو او ورته ويې ويل: خالد! په الله جل جلاله قسم چې ته ماته گران يې او زه ستا عزت هم کوم.

تر دې وروسته عمر رضي الله عنه خپلو ټولو عاملينو ته ليکونه ولېږل چې ما خالد رضي الله عنه د خيانت له امله نه دی معزول کړی او نه ترې نه زه

ناراضه يم ريښتيا خبره دا ده چې له ډيرې مودې راهيسې لېدل چې ورځ په ورځ ورسره د خلکو مينه د يو فاتح سپه سالار په توگه زياتيږي، ما له دې امله د هغه معزولول غوره وگڼل چې خلک په دې پوه شي هر څه الله جل جلاله کوي، د دغو پېښو په نظر کې ښوولو سره يوه نکته سنج او دقيق سړی په اسانۍ سره پوهيدلای شي چې د خالد رضي الله عنه ۰ عزل اسباب او عوامل څه وو او څه مصالح پکې پټ وو.

خو خالد رضي الله عنه د هغه په لښکر کې د يوه ځلانده او فاتح ستوري په حيث ځلېده او تر پخوانې لازيات ايثار او قربانۍ يې په هر جگړه کې بنسټه

د خالد رضي الله عنه وفات

خالد سيف الله رضي الله عنه به د ژوند په پای کې هر چاته خپل زخمونه وربښودل او ويل به يې، افسوس زه داسې مرم لکه کوم ډارن انسان چې ومري او يا کوم اوښ خپلې وروستۍ سلگۍ وهي، زما ارزو دا وه چې زه د جگړې په ميدان کې شهيد شم.

د اسلامي نړۍ دغه ستر مجاهد او فاتح جنرال، خالد بن وليد رضي الله عنه د شهادت په اسره له دې فاني دنيا نه نيمه خوا ولاړ او په ۲۱ هجري کال کې د خپل حقيقي خالق حضور ته ورغی.

امير المؤمنين عمر فاروق رضي الله عنه د توريالي خالد رضي الله عنه په مړينه ډېر خواشینی و، اوښکې يې بالکل نه دريدلي، ويې فرمايل:

دغه زيان د ټولو مسلمانانو لپاره د تلافی او جبران وړنه دی، هغه خالد رضي الله عنه د اسلام لپاره ستره فاتح او د دښمنانو لپاره يو ستر شکست او دهشت و، کله چې عمر فاروق رضي الله عنه د خالد رضي الله عنه جنازي ته حاضر شو نو پر مبارک منځ يې د اوښکو سېلاب را روان و.

ماخذونه

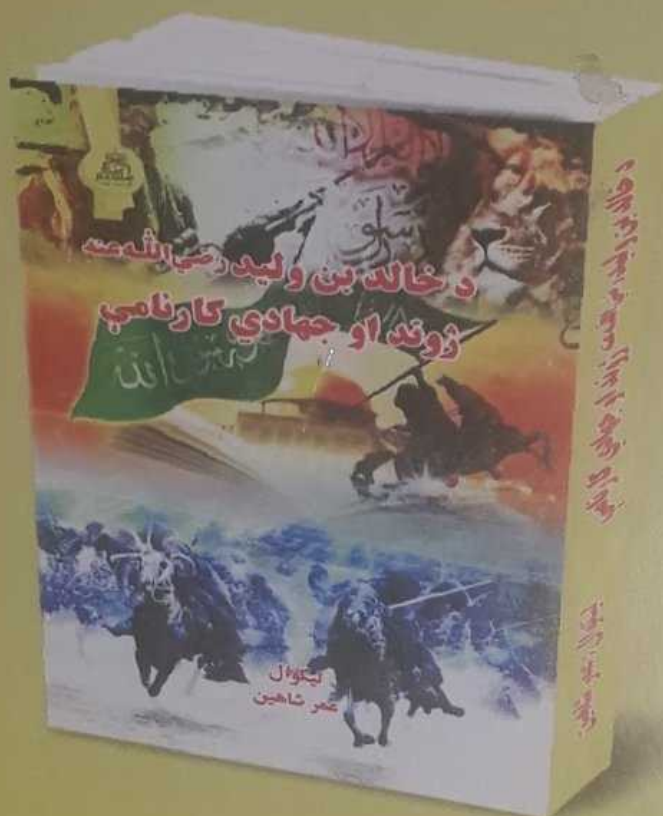
- ١- القرآن الكريم
- ٢- اسد الغابه في معرفة الصحابه، ابن اثير ابي الحسن علي، د چاپ خای دارابن حزم لبنان بيروت، د چاپ کال ١٤٢٥ هـ ق.
- ٣- الاصابه في تميز الصحابه، ابن حجر العسقلاني، د چاپ خای دارالفکر لبنان بيروت، د چاپ کال ١٤٢٨ هـ ق.
- ٤- البدايه والنهائيه، ابن کثير ابي الفداء اسماعيل د چاپ خای دارابن حزم لبنان بيروت د چاپ کال ١٤٣٠ هـ ق.
- ٥- حياة الصحابه، کاندهلوي محمد يوسف، د چاپ خای دارالحديث القايره د چاپ کال ١٤٢٨ هـ ق.
- ٦- روشن ستاره مفتي عبدالستار، د چاپ خای اداره تالیفات اشرفیه ملتان پاکستان، د چاپ کال ٢٠٠٨ م.
- ٧- د اسلام خلور ستر فاتحین، ستانکزی محمد نسیم، د چاپ خای مسلم خپرندویه ټولنه جلال اباد د چاپ کال ١٣٩٤ هـ ش.

نن ١٣٩٧/٥/١١ نیمه ساعت AM 12:37

بانډی کار مکمل مشوره

پښتو ایف کوونکی: حضرت الله سلطانزای

Fb: EzaTullahSultanZai

Designed by: Ab. Hadi Asar

چاپ چاري:

د مسلم خير ندويه تولني تخنيكي خانگه

۰۷۹۳۰۳۰۶۷۷-۰۷۹۳۰۷۳۰۸۰

muslim_pub@yahoo.com

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**